

UFO OVER TRENGEREID

Stor UFO-interesse

Såg UFO på Trengereid

UFO- FEBER

BERGEN (Dagbladet): - En kuppelformet gjenstand som fyrte og lytt på natterhimlen. Blinkende lys som forandret farge fra blått til gult og oransje. På størrelse med en håndklide.

1988. Det kan godt ha vært en UFO like der.

UFO-tider

UFO i Trengereid etter opplysningskollen

UFO på alvor

HELE BYGDA PÅ UFO-JAKT

SIDE 4

TIDSSKRIFTET UFO NR.1 1991 - 10. ÅRGANG

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende forening

ISSN 0800-1758

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør: Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Byrevegen 95
2640 Vinstra
Tlf.: 062-90 752

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø
Strandgt. 221
5004 Bergen
Tlf.: 05-23 17 59

Abonnement/medlemskap

Tidsskriftet UFO utkommer med 2 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1991 kr. 60,-. Beløpet betales enklet over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE
Postboks 1155
5001 Bergen

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og utforskningene av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlig for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse:

Ole Jonny Brønne
Mentz D. Kaarbø
Per Ottesen
Odd-Gunnar Røed
Erling Strand

Informasjons og kontaktadresse:

UFO-NORGE
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500 m. automatisk tlf. svarer
Person søker: 096-53 779

Rapportsentral

Torfrid Urdal
Postboks 24
3133 Duken
Tlf.: 033-86 500

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne
Sølvreken 10
3033 Drammen
Tlf.: 03-88 52 62

UFO-NORGE Sør

Einar H. Glendrange
Midtreina 28
4400 Flekkefjord
Tlf.: 043-23 814

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik
Postboks 1155
5001 Bergen
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE Midt - kontaktperson:

Geir Belsvik
Fagerhaug
7340 Oppdal

UFO-NORGE Nord

Kontaktperson søkes

Trykk:

UFO-NORGE, avd. Vest.

... FRA REDAKSJONEN

Vestlandet har i noen år vært en såkalt "stille krok" vedrørende UFO-observasjoner. Noen spredte "sightings" er registrert. De siste var over Vanylven, omtalt i forrige nummer i forbindelse med de mystiske sporene i terrenget ved Blæjevatnet.

Det dreide seg om merkelige lysfenomen. Kraftige lys på himmelen som slo seg av og på med jevne intervaller, og som forflyttet seg på himmelen.

Så - den 16. januar kom et UFO-flapp over Sørkjord-området, registrert fra Eikangervåg i nordvest til Trengereid/Dale i sørøst. Observasjonene varte frem til 10. februar, og så var det slutt - for denne gang. Nærmere omtale inne i bladet.

Vi lovet et spesialnummer i 1990. Vi beklager at det uteble, men det kommer til sommeren. Neste "UFO" kommer i desember. Men spesial-

nummeret handler også om UFOer, nærmere bestemt om Spitsbergen hendelsen, som kanskje - kanskje ikke, får sin endelige konklusjon i denne avhandlingen av Ole Jonny Brønne.

Dere som ennå ikke har fornyet medlemsskapet for iår, får en ny sjanse. Vedlagt følger en giroblankett og velkommen skal dere være. Takk til alle som har bidratt med gavepenger i 1990. Vi bukker og takker for kr. 6.740 fra glade givere. Med de foregående års gaver, har vi nå fått råd til en laserprinter som vil gi bladet et bedre utseende, samt lette vårt arbeide betraktelig. Kjøpesummen på kr. 15.000 hadde ikke vært mulig å hoste opp uten en trofast medlemsopp-
slutning.

Takk til alle fra UFO-NORGE og

FINK

INNHold:

SIDE

Fra redaksjonen	3
UFO over Trengereid	4
Rapportnytt	12
Landing i Haukelifjell	16
Et bevis på UFO-sløring ? Del 2	17
Nærkontakt av sjelden grad	24
Searl-effekten og flygende tallerkener	28
Kulelyn i Ungarn...?	34
Den oppfinnsomme Adamski	35
Brev fra leserne	36
Der hvor kornåkrene bøyer seg for ... UFOer ?	37

UFO OVER TRENGEREID

Av Mentz Kaarbø.

Starten på 1991 ble hektisk for UFO-Norge avdeling Vest. Allerede i midten av januar begynte en serie med observasjoner over Trengereid, nær Bergen. I løpet av 3 uker ble det innrapportert mellom 20 og 30 observasjoner fra områdene omkring. Mange av rapportene beskrev tilsynelatende det samme objektet. Likevel må det kunne slås fast at mesteparten av observasjonene sannsynligvis var av fly. På tross av dette sitter Rapportsentralen tilbake med en håndfull rapporter som vanskelig kan forklares på denne måten.

Innledning

I tidsrommet 16. januar til ca. 10 februar ble den vesle bygda Trengereid utenfor Bergen hjem-søkt av diverse lysende fenomener på sen kveldstid. Ifølge observatørene var det snakk om runde eller ovale lysende gjenstander med hvite blinkende lys som beveget seg over Trengereid vestover Sørfjorden. Fenomenet ble ofte observert relativt lavt over fjorden, tilsynelatende under de omkringliggende fjellformasjonene. Observasjonene var konsentrert til områdene omkring Trengereid og Vaksdal, samt Osterøy. I den siste uken av observasjonsperioden (ca. 3.-10. februar) viste aviser og NRK stadig større interesse for saken, og fenomenet ble etterhvert kjent over hele landet.

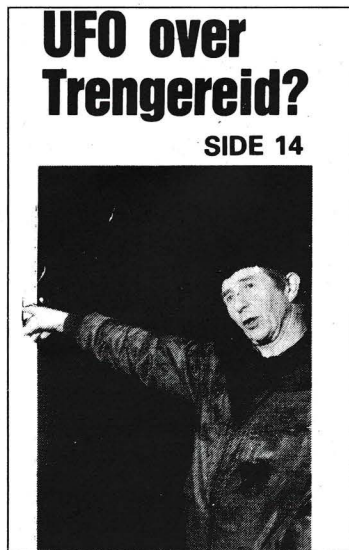
Beskrivelse av observasjonsstedet

Trengereid er et lite tettsted langs Bergensbanen som ligger snaut 20 km i luftlinje ØNØ for Bergen sentrum, ca. 20 minutter med toget og en halvtimes kjøring med bil. Stedet ligger i en vestvendt, ganske bratt skråning med god utsikt mot vest utover Sørfjorden. På andre siden av fjorden mot nord og nordvest ligger Osterøy, en ganske stor innlandsøy omgitt av fjorder på alle kanter. Fjorden er ca. 1-1,5 km bred i området rundt Trengereid. Rundt omkring strekker fjellene seg ganske høyt, mellom 400 og 700 meter både på Osterøy og fastlandet ved Trengereid. Ca. 8 km nordøst for Trengereid ligger Vaksdal hvor det

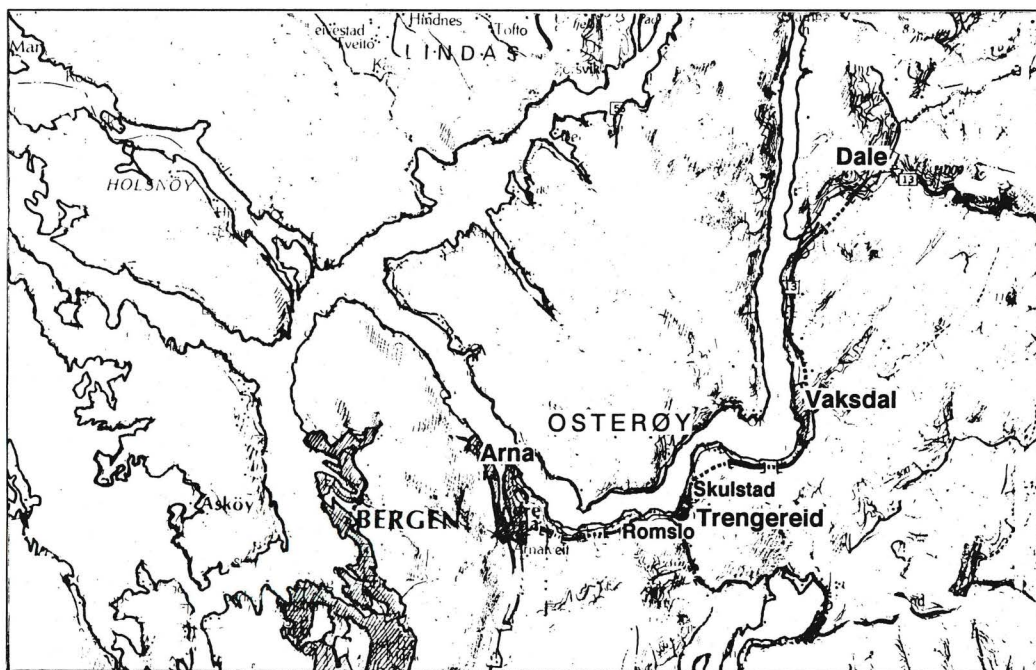
også ble gjort interessante observasjoner.

Observasjonene til Inge Skulstad

Det hele begynte med at Inge Skulstad, en av de fastboende på Trengereid, observerte et merkelig fenomen om kvelden onsdag 16. januar. Han beskrev fenomenet på følgende måte til avisen Bygdnytt som fredag 25. januar bragte den første reportasjen om fenomenet: "Det var hverken

Førstesideoppslaget i Bergens Arbeiderblad tirsdag 5. februar.

båt eller fly eg såg. Det var ein flygande gjenstand. Truleg var han rund, med 15-20 blinkande lys og to raude lys på kvar side. Han kom inn over Romslo neset med ei framifrå manøvrering. Gjenstanden sto så stille i lufta i omlag fire minutt, før han glei inn på baksida av Trengereidhatten. Seinare på kvelden kom gjenstanden att på same måten som fyrste gongen". Skulstad fortsetter: "Fyrste gongen eg såg gjenstanden var klokka 20.50. Eg satt og såg på fjernsyn då eg fekk auge på dei blinkande kvite lysa. Eg gjekk straks bort til vindauga, og kunne då sjå klart ein 15-20 blinkande kraftige kvite lys i rekkje. På sidene kunne eg sjå to raude lys. Etter at den var forsvunne ringte eg til nokre naboer, men dei hadde ikkje sett noko. Ein av naboane klaga over at mottakinga av fjernsynet hadde vore dårleg i nokre minutt, men det var det einaste".

Skulstad kontaktet senere lensmannskontoret i Arna, som igjen kontaktet Flesland flyplass samt Bergen politikammer. Det hadde ikke vært noen aktivitet i området kunne det slås fast. Skulstad ble også kontaktet av en offiser ved Håkonsvern og ble takket for at han hadde meldt fra til

myndigheter og politi. Denne offiseren kunne bare bekrefte at det heller ikke hadde vært noen aktivitet i området fra deres side.

Inge Skulstad var med rette ganske opprømt etter den første observasjonen og etter et par timer kunne han på nytt observere det merkelige fenomenet. Han forteller videre til Bygdanytt: "Det vart ikkje mykje TV-titting etter den første seansen, og klokka 23.10 var fartyet attende. Eg henta kikkerten og ringte til ein nabo. Me var fire vaksne som såg lysa og gjenstanden då den for andre gong vitja luftrommet over Romslo neset. Som gongen før forsvant gjenstanden bak Trengereidhatten, men denne gongen såg eg han berre i eit og eit halvt minutt. Andre folk i området må også ha sett dette, men dei er vel redd for å drita seg ut". Skulstad håpet på at flere ville melde fra etter denne reportasjen.

Han uttalte forøvrig at han et par uker tidligere hadde hørt om observasjonene i Lofotområdet (omtalt annet sted i bladet) og mente at det fenomenet han nettopp hadde sett var svært likt det som var beskrevet derfra. Pga. dette reagerte han spontant og det var ikke fritt for at han

undret seg.

Flere observasjoner

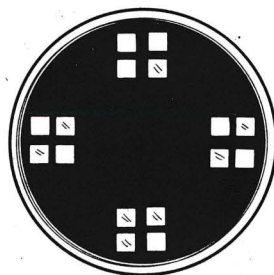
Etter 16. januar sto det frem stadig flere observatører med noenlunde likelydende beskrivelser av fenomenet. Torsdag 7. februar ble det avholdt et møte på Trengereid skole hvor svært mange av bygdas fastboende møtte frem. Tilstede var også journalister fra flere aviser, samt reportere fra NRK og et lokalt TV-selskap. UFO-Norge var representert ved Finn Kalvik og de siste ukers observasjoner ble ivrig diskutert. Det hadde etterhvert blitt et ganske rikholdig dokumentasjonsmateriale, som bestod av tegninger, fotografier og en video. Inge Skulstad hadde også hatt to observasjoner til, og man regnet med at det pr. 8. februar hadde vært gjort ca. 20 observasjoner av fenomenet. I dagene mellom 3 og 7. februar ble det gjort observasjoner hver kveld i området, og i nesten alle tilfeller var det snakk om flere uavhengige personer som hadde sett UFOet samtidig.

Bergens Arbeiderblad hadde fredag 8. februar hele forsiden dekket av et fargefotografi av fenomenet, samt en fyldig reportasje fra møtet inne i avisen. Fotoet på forsiden var tatt av Johannes Rolland mandag 4. februar kl 18.55 mens gjenstanden hang i luften over Osterøy. I reportasjen ble en rekke personer intervjuet og ga fyldige beskrivelser av sine merkelige opplevelser. Vi gjengir en par av dem her for å vise omfanget av observasjonene.

1. UFO over Vaksdal

Sigmund Høyseter fra Arnatveit hadde en merkelig observasjon fra Vaksdal like etter kl. 23 søndag 3. februar. Han forteller: "UFOen kom i stor hastighet over himmelen. Den bråstoppet og ble stående helt stille noen sekunder før den lyste opp og forsvant. Gjennom kikkerten så vi to små lys, mellom lysene var det en sigarformet gjenstand. Ut fra UFOen kom det små sylindreformete lysprosjektiler som forsvant ned mot Vaksdal". Sigmund Høyseter har selv fløyet i mange år og kunne si med sikkerhet at dette ikke var noe fly, og heller ikke planeten Venus som nå er godt synlig på ettermiddagshimmelen.

Gjenstanden var oval, og hadde et roterende lys i underkant. På begge sider var det mindre lys som blinket. Han var forøvrig ikke alene om denne observasjonen; fire personer i nabolaget så nøyaktig det samme som han. Alle observatørene kunne se at UFOet roterte og la merke til striper langs siden og noen benliknende gjenstander som stakk ut fra UFOets kropp. Det gikk raskt over himmelen i retning Osterøy. Der ble det stående et lite øyeblikk, så ble hele gjenstanden omgitt av et kraftig varmt lys. Og plutselig var det mørkt igjen. Gjennom kikkert kunne de imidlertid se to små lys, og konturene av en

UFOEN: Omtrent slik så den ut, UFOen som passerte huset til Vidar Gjesund. Tegningen er laget på grunnlag av en skisse han selv tegnet like etter at han så UFO'en.

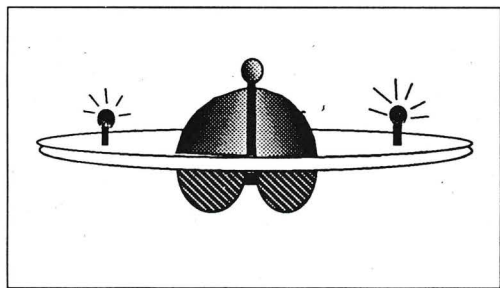
ILLUSTRASJON: SIGRUN STRØMBERG

sigarformet gjenstand. Ut fra denne kom det små lysprosjektiler som forsvant ned mot Vaksdal. Kort tid senere returnerte prosjektilene til UFOen, forklarer Høyseter. Han omtaler forøvrig UFOet konsekvent som et lysfenomen og påstår ikke å ha sett utenomjordiske vesener eller maskiner.

2. UFO over huset.

Vidar Gjesund på Risnes (1 km vest for Trengereid) hadde en meget spesiell observasjon onsdag 6. februar litt over kl. 23 om kvelden. Sammen med sin kone observerte han "et eller annet gigantisk" med fire firkantede gule og grønne blinkende lys komme lydløst seilende over huset. Han fikk først øye på det gjennom stuevindue (med panoramautsikt til fjorden)

og ble stående som fjetret og stirre på fire gule og grønne blinkende lys som kom svevende mot huset. Hans kone holdt på å få sjokk, men de gikk begge to ut på verandaen for å se bedre. Lysene kom lydløst nærmere, og plutselig oppdaget han en sort sirkel rundt og bak lysene, som om de var festet på et stort fartøy. Hva det nå enn var, passerte det over huset i ganske stor høyde, men lavere enn fjellene rundt dem. De løp over til et vindu på den andre siden av huset, og der så de det forsvinne i retning Romslo (mot vest). Klokken var da nøyaktig 23.07. Han ringte til Arna Lensmannskontor, og betjenten der hadde hørt

Slik mente fotograf i NRK, Terje Dahle at UFOet så ut. Dahle observerte gjenstanden fra Trengereid mandag 4. februar kl. 21.40.

en lignende historie fra en person som han anså som meget troverdig, men utover det visste de ingenting.

Det kan legges til at ved nærmere forespørsel til Flesland flyplass kom det frem at det ikke hadde vært noen flybevegelser i det aktuelle luftrom mellom kl. 2250 og 2321 onsdag kveld. Det kan dermed utelukkes at denne observasjonen skyldes et fly.

Dagbladet og Verdens Gang

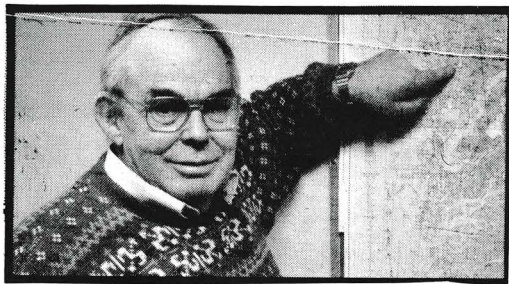
Dagbladet omtalte saken i sin utgave for lørdag 9. februar. Her refereres til ekteparet Linda Beate og Vidar Gjørunds observasjon som gis bred dekning. Videre omtales en observasjon gjort av NRKs filmfotograf Terje Dahle. Han var en blant flere som registrerte "noe uforklarlig" i luften over Trengereid mandag 4. februar kl. 21.40. Han uttaler til avisen: "Jeg så en gjenstand

i luften som var kuppelformet på oppsiden, med to bobler under. Jeg har aldri sett noe liknende. Plutselig så jeg to merkelige gjenstander bevege seg lydløst i luften. Jeg så to parallelle lys, som skiftet farge fra kaldt blått til oransje. Lysene hadde form av et kors. Gjenstanden hadde stor hastighet. Etter en stund svingte den i sørlig retning og forsvant. Jeg lurte en stund på om det kunne være et helikopter, men det gikk helt lydløst og kunne ikke være noe vanlig fly eller en hanglider". Terje Dahle observerte gjenstanden i tre-fire minutter før den forsvant over åskammen. Det kan tilføyes at andre personer gjorde tilsvarende observasjoner samme sted ved 19-tiden samme kveld. I samme artikkel omtales en annen NRK-medarbeider, Ole Geir Herland, som tre kvelder har vært på "UFO-jakt". Han uttaler at det han hadde registrert av aktivitet i luften over Arna stammet utelukkende fra fly.

Verdens Gang har også en artikkel lørdag 9. februar. Under tittelen "hele bygda på UFO-jakt" omtales bl.a. observasjonen til ekteparet Gjørund. Det poengteres at det de så umulig kunne være et fly, da det ikke var registrert en eneste flybevegelse i Flesland luftområde i det aktuelle tidsrom. Artikkelen i VG bygger stort sett på artikkelen i BA fred. 8. februar, og det er få nye detaljer som kommer frem.

Bevegelsesmønstre

Det kan legges til at Johannes Rolland (som tok UFO-fotoet på Bergens Arbeiderblads forside) hadde tre observasjoner i løpet av kvelden mandag 4. februar. Alle syntes å være den av samme gjenstanden. Flyruten var også ganske lik fra gang til gang. Det synes i det hele tatt som om nesten samtlige observatører var enige om at bevegelsesmønsteret var noenlunde ens. Fenomenet kom først tilsyne over åskammen ved Trengereid, gikk vestover mot Risnes (vel 1 km vest for Trengereid), skiftet kurs og forsvant i retning Havrådalen på Osterøy. Inge Skulstad undersøkte forøvrig dette nærmere. Etter at han hadde sine første observasjoner og sett at fenomenet beveget seg over Risnes, spurte han folk i området om de hadde sett noe. Dette kunne

Han har svaret på UFO-gåten

SIDE 4 og 5

bekreftes, og deres observasjoner syntes like, sett på samme tidspunkt og av det samme lysfenomenet.

Alternative forklaringer

Bergens Arbeiderblad hadde lørdag den 9 februar en lang artikkel med overskriften "UFOen kom fra Oslo". De intervjuet flygeleder Knut Johan Mohn på Flesland som mente at observasjonene berodde på feiltolkninger av innkomne fly over området, spesielt SAS rute 339 fra Oslo med ankomsttid Flesland kl. 23.15. Avisen skrev følgende:

-SK 339 fra Oslo til Bergen har satt Trengereid på hodet. Nå kan politiet droppe UFO-uttrykningene og NRK kan pakke sammen filmkameraene sine. Klarvær og luftspeiling har narret befolkningen i Trengereid. UFOen kommer ikke fra fjerne planeter, men direkte fra Oslo.

Avisen refererer til Mohn som uttalte: "Med dagens værtype kan innbyggerne i Trengereid se flyet 20 minutter før det passerer over Osterøy. Og i lange perioder kan det se ut som om lysene står helt stille". Han mener at de UFO-bildene som er tatt stammer fra et fly under innflygning

til Flesland. Til og med flyvelederne på Flesland har latt seg narre i klarværet. "Nylig så vi et fly vi trodde var under innflyvning til Bergen, men så viste det seg at flyet var over Randaberg og skulle lande i Haugesund. Det er over 70 nautiske mil fra Bergen".

Det kan ellers tilføyes at både flyveledere og meteorologer er enige om at den værtypen vi opplever i disse dager kan gi både luftspeiling og mange andre syn. Kaldluften legger seg som et lokk over bakken og virker som et speil. Dette kan føre til at folk ser luftspeilinger. Hvis speilflaten er ujevn kan bildet forskyve seg og se helt annerledes ut enn normalt. Dette kan igjen forklare hvorfor folk har sett lyskombinasjoner som i utgangspunktet ikke ser ut til å stamme fra fly. Samtidig er det også mulig at speilbildet blir gjengitt et helt annet sted enn der flyet befinner seg.

De aller fleste UFO-observasjonene er gjort i tidsrommet klokken 2300 til 2320, og det stemmer overens med landingstidspunktet til SK 339, på vei fra Oslo til Bergen. "Oslo-flyet blir synlig like før klokken 2300, da er det over Kalhovd på Hardangervidda. I de neste 20 minuttene kan

«Det var UFO vi så»

Verken UFO-observatørene på Trengereid eller «UFO-faglig hold» svelger forklaringen om at de flyvende objektene rett og slett var SK 339 på vei fra Oslo. Ingen skal komme og fortelle dem at de har latt seg lure av klarvær og luftspeiling. «Ikke tale om, det var UFO vi så!», sier de samstemmig.

Av ØYSTEIN SOLVANG

VIDAR GJØSUND, UFO-observatør:

– Uforståelig. Det som gikk rett over taket vårt var ikke noe fly. Vi satt ved vinduet fra klokken 2300 og seks minutter senere kom UFOen i voldsom lav

høyde over fjelltoppen. Før denne opplevelsen har jeg aldri trodd på slike uforklarlige fenomener, men bare ledd av det. Nå er jeg ikke lenger i tvil om at UFOer finnes.

FINN KALVIK, leder UFO-Norge Vestlandet:

– En del slike observasjoner kan selvsagt forklares rasjonelt. Men det foreligger ihvertfall fire forskjellige observasjoner fra Trengereid som ikke har noe med fly å gjøre. Hva i all verdens hadde «flyet» å gjøre 2-300 meter over hustakene til folk? Nei, det går bare ikke an. Det er farlig å utbasunere flyveleders forklaring som sannhet.

JOHANNES ROLLAN, UFO-fotografen:

– Forklaringen om at det jeg fotograferte var SK 339 på vei fra Oslo, er for tynn. Selv med fenomenet luftspeiling: Hva hadde flyet å gjøre lavt over en fjordarm med fjell i bakgrunnen? Vi som bor her ute er vant til at fly passerer over oss. Vi klarer å skille lyssettingen, som i dette tilfellet hadde masse rødt i seg. Det jeg tok bilde av var en UFO.

INGE SKULSTAD, UFO-observatør:

– Ingen skal få meg til å tro at det var en «DC 7

– speilvendt eller bakvendt»

jeg så den tredje februar. Jeg har ikke gitt meg inn på å spekulere hva det kunne være, men ihvertfall et fartøy som lot seg manøvrere. Hvis du hadde hatt de samme observasjonene som meg, ville du vært brennsikker på det samme.

det se ut som om flyet nesten står stille. Like før det ankommer Trengereid og Osterøya gjør det enten en venstre eller høyresving og forsvinner ut av synsfeltet. Seks minutter senere lander det på Flesland», sier flyveleder Mohn.

Det bør i denne sammenheng tilføyes at Trengereid ligger i en bratt, vestvendt skråning. Observatører herfra har ikke muligheter for å observere østover i retning av Hardangervidda og få øye på eventuelle fly med landingslys, uansett sikt. I tillegg vil temperaturinversjoner ganske riktig bevirke at lyskilder kan bli sett på ganske andre steder enn der de opprinnelig kommer fra. Men dette er fenomener som kun varer i noen få sekunder når de først oppstår. De kan vanskelig forklare de av lysfenomenene som er observert i flere minutter, tilsynelatende stabile over fjorden.

Knut Johan Mohn nevner videre at flyene i den senere tid har slått på landingslysene i god tid før de lander. Det er fire hvite markeringslys. Flye-

ne er også utstyrt med et grønt lys på venstre vinge og et rødt på høyre. Under buken og på ryggen sitter også røde lys. Det kan tilføyes at disse siste pulserer i jevn takt. Flyene har også såkalte stroboskoplus, «blitspærer» som sender ut sterke, hvite blink med ca. ett sekund mellomrom. Ifølge Mohn har dette lyset en lysstyrke som er 10 000 ganger sterkere enn vanlig billys. Han nevner også at Venus for tiden (dvs. i januar/februar) er klart synlig i vest like etter solnedgang og at mange har oppfattet den som UFO. Selv flygeleder aspiranter har trodd at denne planeten har vært fly med landingslysene på og prøvd å klarere den for landing.

Tre av observatørene sammen med Finn Kalvik blir bedt om kommentarer på denne mulige forklaringen og samtlige er negative. De mener at de så umulig kan ha vært noe fly. Kalvik uttaler at en del av observasjonene muligens kan forklares på denne måten, men at det fremdeles gjenstår noen som må anses som uidentifisert.

(Se tekstboks på forrige side.)

Under overskriften "Laserstråler kan ha vært UFOer" i samme artikkel fremheves det at det ble stjålet en s.k. retningslaser fra et veianlegg i nærheten for 14 dager siden. Oppsynsmann i Veivesenet Bjørn Giljarhus sier at hvis laseren rettes mot en klar nattehimmel, kan en registrere en lysende rød strek som sprer seg i små "flammer". Strålen er så skarp at den reflekteres i støvpartikler og kondens som finnes i luften. Etterhvert vil strålen deles i mindre enheter og spre seg. Rettes laseren mot en flate, har strålen en rekkevidde på halvannen kilometer. Men på en klar vinternatt kan den observeres over langt lengre strekninger. Giljarhus mener at dette må være grunnen til at nattehimmelen over Trengereid den siste tiden har vært opplyst med noe mange mener er UFOer.

Pressedekning

Som tidligere nevnt var lokalavisen Bygdanytt den første avisen som refererte til Inge Skulstads observasjon. Dette var fredag 25. januar. Siden fulgte artikler 8. og 12. februar. Observasjonene ble også omtalt i flere andre lokalaviser i området, bl.a. i avisen Nordhordland. Bergens Arbeiderblad hadde artikler 5. og 6. februar, samt fyldige reportasjer med førstesideoppslag 8. og 9. februar. Deres medarbeider, Geir Selvik, har gjort en utmerket jobb mht. å dekke alle sider ved saken, selv om "oppklaringen" fra flygelederen kanskje var vel kategorisk. Dagbladet og VG hadde hver sin omtale lørdag 9. februar. NRK hadde første innslaget i P2's Morgenradio tirsdag 5. februar hvor Inge Skulstad ble intervjuet. Dagen etter ble UFO-Norges representant Per Ottesen intervjuet i samme programpost ang. Skulstads observasjon. Ellers var det innslag på lokal-TV (TV-Bergen) hvor bl.a. en video av fenomenet ble vist. Finn Kalvik var tilstede og kommenterte. Det kan også nevnes at et TV-team fra NRK/Hordaland med Ole Geir Herland lå klar i flere dager for å prøve å få et opptak av fenomenet, dessverre uten hell.

Det virket etterhvert som om fenomenet over Trengereid ble landskjent, spesielt etter at VG og Dagbladet bragte reportasjer om saken. Det

eneste som manglet var et innslag i Dagsrevyen, slik som Hessdalen i sin tid ble dekket.

UFO-Norges arbeid

Finn Kalvik var på Trengereid torsdag 7. februar og "møtte bygda". Han tok opp vitneforklaringer og delte ut rapportskjema. Observatørene fylte ut disse og sendte dem direkte til Rapportsentralen i Tønsberg. Kalvik fikk også se tegninger, fotografier, samt en videofilm som var tatt av fenomenet. Sistnevnte var tatt opp av et lokalt TV-selskap (Video West Production) mandag 4. februar og ble vist på lokal-TV nettet noen dager senere. Selve videoen varer i ca. 3 minutter, og viser et lysfenomen over Trengereidfjorden, dessverre uten nærmere detaljer. I følge flygeleder på Flesland var det ingen fly i området på det aktuelle tidspunkt. En kopi er i UFO-Norges arkiv.

Ellers ble Bergensavdelingen holdt løpende orientert via div. aviser, samt kontaktpersoner på stedet.

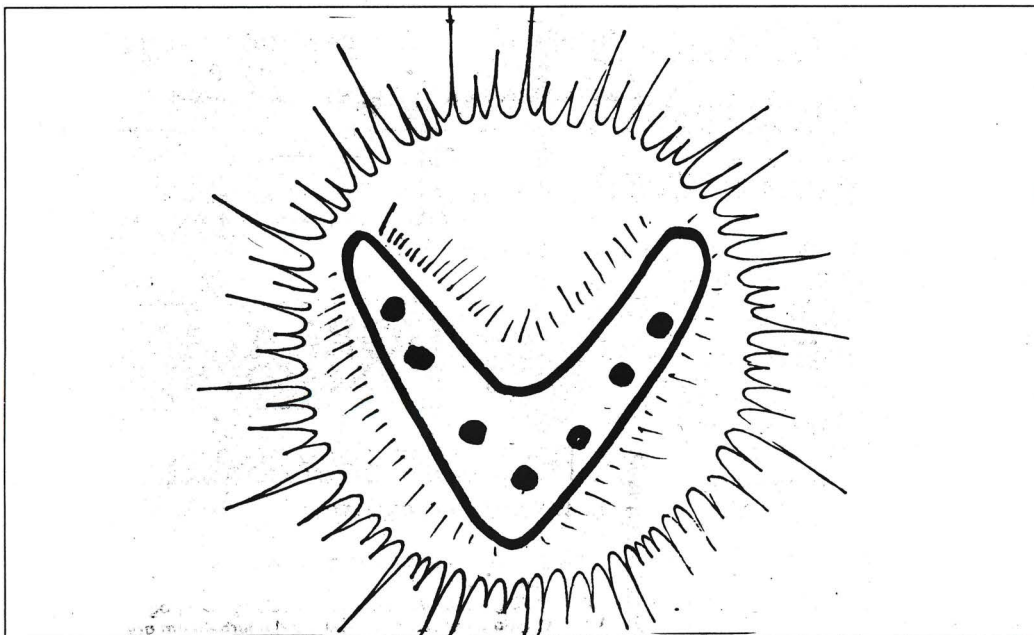
Det ble foretatt en observasjonstur til Trengereid søndag 10. februar. De fire deltakerne, med undertegnede i spissen, var utstyrt med kikkert og diverse kamerautstyr. Vi var utpostert i åsen over og øst for selve Trengereid fra kl. 20.00 til 23.30. Været var optimalt for en observasjonskveld; kaldt og nesten vindstille. Vi observerte en hel rekke "gjenstander", men dessverre var ingen av dem annet enn fly i forskjellige utgaver.

Samme gruppe foretok også en observasjonstur onsdag 13. februar, utpostert på samme sted. I tillegg kjørte vi også ned like ved Inge Skulstads hus for å "vurdere lokaliteten" - dvs. utsynet herfra. Bortsett fra alle flyene i området, var observasjonsutbyttet negativt også denne gangen.

Vi har vært i kontakt med andre medlemmer i Bergensdistriktet som har stått hver kveld nærmere en uke i strekk (i uken 3.-10. februar). Disse har heller ikke sett noe av betydning - annet enn fly.

UFO over Masfjorden

Det kan tilføyes at avisen Nordhordland meldte

En tegning av fenomenet som flere personer observerte over Masfjorden fredag 1. mars.

lørdag 3. mars at et lysende fenomen ble observert i ytre deler av Masfjorden fredag 1. mars. Flere navngitte observatører så en lysende kule med et V-formet tegn bevege seg fra vest mot øst i løpet av 10-15 minutter. Dette var kl. 08.00 om morgenen, over Risnes som ligger ca. 10 km nordvest for innløpet til Masfjorden. Også torsdag 28. februar så to kvinner det samme fenomenet ved 08.30-tiden, som sto stille ganske lenge før det forsvant bak et fjell i nærheten. Samtlige observatører er helt sikre på at det ikke var snakk om hverken fly eller helikopter. Masfjorden ligger forøvrig ca. 50 km NNV for Trengereid. Se tegning øverst på denne siden.

Konklusjon

På tross av alle de innmeldte observasjonene fra Trengereid, sitter vi igjen med bare 6-7 rapporter som vanskeligst kan forklares som fly, luftspeilinger o.l. Dette gjelder særlig Inge Skulstads to første observasjoner, ekteparet Gjøsunds observasjon, Sigmund Høyseters, NRK-fotograf Terje Dahles, samt Johannes Rollands observasjoner. Skal vi ta deres vitneut-

sagn bokstavelig, er det her snakk om observasjoner med høy merkverdighetsgrad.

Det har ellers bare kommet inn noen svært få rapporter etter 10. februar. Det virker som om "bølgen" har flatet helt ut etter dette tidspunkt; unntaket er observasjonene fra Masfjorden. På bakgrunn av dette, samt våre egne negative resultater fant vi ut at det ikke var grunnlag for å etablere en permanent observasjonspost på Trengereid a-la Hessdalen. Hvis observasjonene skulle ta seg opp igjen utover våren, vil vi derimot vurdere situasjonen fortløpende. Vi vil selvfølgelig komme tilbake til saken i neste nummer hvis så skjer. ☐

UFO-Norge etterlyser flere vitner til fenomenene over Trengereid/Osterfjordområdet. I tilfelle noen av våre lesere på disse kanter har hatt flere observasjoner i januar/februar eller senere, vennligst send noen ord til Rapportsentralen.

RAPPORTNYTT

Av Torfrid Urdal.

Vi har kommet godt stykke ut i 1991. Et noe turbulent år, først og fremst på grunn av krigen i Midt-Østen. Men også i vårt lille hjørne av verden, sett igjennom "UFO-briller", synes det å bli et år hvor rapportene kommer i bølger. Ved årets begynnelse var det Lofoten som sto i fokus, tett fulgt av Trengereid utenfor Bergen. Rett etter påske begynte rapportene å strømme inn i forbindelse med observasjoner i Tønsbergdistriktet. Disse tre stedene har fått ganske stor mediadekning, gjennom aviser og radio.

Mange rapporter som kommer inn har sin helt "naturlige" forklaring, og kan ikke få betegnelsen UFO. Vår gamle kjenning Venus har vært ekstra lyssterk i vår, og har vært årsak til mange rapporter. Så også med den røde planeten Mars. Påfallende mange rapporter beskriver helt vanlige fly. Kanskje kommer dette av at flere nå tar en titt opp på himmelen, nå når de har lest mye om UFO i avisene? Allikevel setter vi stor pris på at folk tar kontakt og forteller om sine opplevelser som virker uforklarlige. Det gir oss erfaring, som hjelper oss videre. Det viktigste for oss er jo å søke etter svar og forklaring. En viss prosent av observasjonene blir alltid stående

igjen med et spørsmålstegn bak, og vi står overfor et nytt Uidentifisert Flygende Objekt.

Rapportoversikt

Kabelvåg

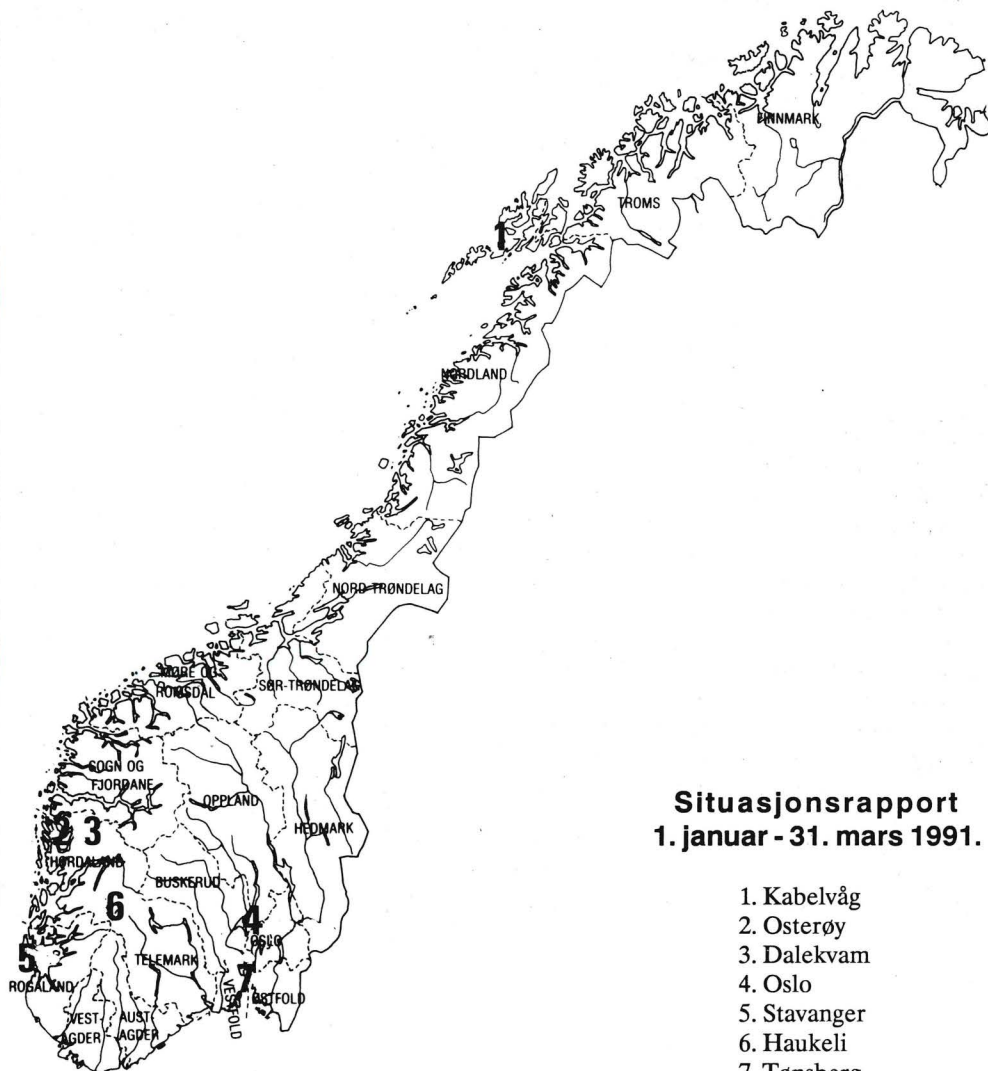
10. januar ser en mann en stor gjenstand i luften ca. 150 meter fra sitt observasjonssted. Den hadde 40 synkront blinkende hvite lys, samt 25-30 røde lys. Gjenstanden var ellers mørk, mørkere enn bakgrunnen og sto dermed i relieff slik at formen kunne ses. Vitnet er utdannet flysoldat, og godt trent i å se forskjellige fly. Dagen etter var han med i Minitimen i NRK Program 1 og

Oversikt over de viktigste observasjonene registrert i perioden 1. januar til 31. mars 1991.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Antall obs.	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
10.01.91			Kabelvåg	1	Mørk gjenstand med 40 blinkende lys	
10.01.91			Lofoten	1	3 blinkende lys	
04.02.91			Osterøy	2	Halvkuleformet gjenstand m. lys	
04.02.91	16.45 NNT	45 min.	Dalekvam	1	Stort lys m. hale	
05.02.91	17.15 NNT	50 min.	Høybråten, Oslo	1	Sterkt lysende objekt	
05.02.91	19.15 NNT	2 timer	Ellingsrud, Oslo	4	Sterkt, stasjonert lys	
06.02.91	16.45 NNT	45 min	Dalekvam	1	Stort lys m. hale	
08.02.91	16.45 NNT	45 min.	Dalekvam	4	Stort lys m. hale	
22.03.91	22.25 NNT		Stavanger	1	1 mørkt + 2 små lysende sigarformete obj.	
24.03.-28.03.91	Om kvelden	4 x 1-2 timer	Bjåen, Haukeli	5-7	Lysende obj. m. landing	
26.03.91			Tønsberg	Flere	"Svingende" obj. m. lys	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport 1. januar - 31. mars 1991.

1. Kabelvåg
2. Osterøy
3. Dalekvam
4. Oslo
5. Stavanger
6. Haukeli
7. Tønsberg

fortalte om sin observasjon. Om kvelden fikk han telefon fra et ektepar som hadde sett samme fenomen. Konen fikk sterk hodepine og kvalme med oppkast, i tillegg ble hun fullstendig døvmens observasjonen varte.

Samme dag hadde 10-årige Odd Bjørn Hjertø en observasjon. Tre lys sto og blinket ca. 100 meter unna. Han anslo størrelsen til ca. 20 meter - som et jetfly. Gutten løp de 400 meterne hjem for å gjøre moren oppmerksom på fenomenet, og hente kamera. Objektet fulgte etter ham og tok deretter av. Et bilde ble tatt, men da var objektet langt unna. Lofotposten hadde en reportasje om denne hendelsen.

Disse to observasjonene fant sted 6 mil fra hverandre.

Trengereid-observasjonene er omtalt for seg selv annet sted i bladet. Her tar vi bare med følgende:

Osterøy

4. februar observerte Johannes Rolland og Sølvi Irene Hagebø en gjenstand med røde, grønne og hvite lys som hang i ro i luften over Herland i Bergen kommune. Den satte seg i bevegelse i retning Blom i Osterøy kommune, for så å stoppe mellom Osterøy og fastlandet i en høyde ca. 200-250 moh. Der sto den i ro ca. 30 sekunder, for så å gli videre. Uten å senke farten stoppet den på nytt, og sto i ro ca. 300-400 meter fra observatørens bolig. Det var ingen lyd å høre. Rolland tok to bilder, før objektet satte seg i bevegelse og forsvant i nordøstlig retning. Gjenstanden beskrives som et belte av røde lys, to større hvit/grønne lys over, et hvitt lys under en halvkuleformet gjenstand. Vitnene har vært i kontakt med flygeleder på Bergen Lufthavn, som bekrefter at det ikke var fly i området på det aktuelle tidspunkt.

Dalekvam

Geir Karstensen melder om tre observasjoner i februar.

4. februar så han et stort lys med "hale" etter seg, som gikk i nordvestlig retning mellom fjellene på Dalekvam. 6. februar så han det samme, på samme tidspunkt; kl. 16.45 - 17.30.

Da han observerte det samme 8. februar, fant han frem kikkert (en 12 x 50 prismekikkert). Objektet hadde et sterkt lys i midten, med mange mindre lys omkring som hang sammen. Det gikk et skarpt lys ut fra midten; en slags lyshale. Det så ut som om den sirkulerte samtidig som den gikk fremover. Den vekslet mellom å ha "halen" rett ut i begge retninger, og opp og ned. Tre andre vitner så dette.

Oslo

5. februar hadde Inger Marie Hageli en observasjon som hun har rapportert til oss. Kl. 21.00 satt hun sammen med sin sønn og så på TV, da hun ble oppmerksom på et skarpt lys i øyekroken. Gjennom vinduet så hun et lys som hang ganske lavt over Trondhjemsveien, ved lyskrysset ned til Stovner. Selv om det var et mye sterkere lys enn det som var vanlig fra fly, trodde hun likevel at det var et fly som hadde kurs rett dem. Men da det etter 5 minutter ikke var kommet nærmere, gikk hun og sønnen ut på verandaen. Det var kaldt og klart vær. Med det blotte øye syntes det å være en mengde sterke, hvite lys i to høyder; igjennom kikkert så vitnet kun ett sterkt lys. Så beveget lysene seg mot dem, og da det var 300-400 meter unna verandaen i luftlinje, så det ut som en trekant med tre eller fire gulhvite lys på hver side. Deretter steg objektet, og da det var rett over verandaen, steg det stadig raskere og var borte i løpet av sekunder. En slags hvinning hørtes da det begynte å stige. Også nedenfra så det ut som en trekant. Nå må det nevnes at Fornebu ikke er langt unna, og at det passerer mange fly i løpet av døgnet. Men nettopp derfor vet de hvordan fly ser ut, i tillegg til at de kjenner de vanlige rutene. Dette fløy lavt, og bortsett fra da det steg, hørtes ingen lyd.

Oslo

5. februar hadde Vilgunn Mikkelsen to observasjoner. Fra kl. 17.15 observerte hun i 50 minutter et sterkt lysende objekt, omtrent som en lyskaster. Stedet var Høybråten. Lyset beveget seg sakte, for til slutt å forsvinne bak et hustak. Fra vitnets vindu på Ellingsrud kunne hun i to timer, fra kl. 19.15, se et sterkt lys, større enn en stjerne. Hun brukte Tryvannstårnet som mal. Plutselig

sloknet lyset, kom igjen, og forsvant som en lysende kule. Fordi naboblokka hindret utsyn, kjørte hun og tre andre vitner en tur til Holmenkollåsen og Tryvannstårnet for å se etter fenomenet. Det var ikke å se - dessverre.

Stavanger

22. mars rapporterer Andrew J. Bevan til oss om følgende observasjon: Kl. 22.25 hadde han parkert bilen på en parkeringsplass på taket til EPA, utenfor de kommunale bygninger i Stavanger. Det var stjerneklart, og nærmet seg voksende fullmåne. I nord-nordøst observerte han en gjenstand som tilsynelatende beveget seg i østlig retning. Den var omtrent 45 grader over horisonten. Den beveget seg for fort til å være satelitt og var også mer lyssterk enn hva vanlig er for satelitter. Så oppdaget Bevan at han ikke kunne fokusere på gjenstanden som et lyspunkt, men at den hadde en klar definerbar sigarform. Avstanden var stor; relativ størrelse var som en kvart månediameter. Objektet hadde en helning på ca. 20 grader, og syntes på den måten ikke å fly rett fremover. Det syntes å være noen mørkere partier på sigarlegemet, som dukket ned og forsvant, men dens bevegelse dannet en slags ellipse, og den steg brått opp igjen og forsvant med utrolig hastighet. Litt senere, nede på kaien, så han to små og lyssterke flygende gjenstander som beveget seg uavhengig av hverandre med stor hastighet og relativt lav høyde over horisonten. Disse gjenstandene så også ut til å ha sigarform. De gjorde en rask sving rundt hverandre, skjøt opp og var borte på et blunk.

Det bør nevnes at Andrew Bevan har god trening i å observere stjernehimmelen - planeter, satelitter, meteoritter, nordlys, osv. Han har vært medlem av Norsk Astronomisk Selskap og aktiv amatørastonom i 17 år. Han sier at disse fenomenene ikke stemmer overens med noe av det han har observert tidligere.

Bjåen - Haukeli

I tiden 24.-28 mars (Palmesøndag til Skjærtorsdag) ble det observert et sterkt lysende fenomen, samt en mulig landing i fjellteren vest for Bjåen, nær Haukeligrend. Fenomenet var synlig på relativt nært hold fire kvelder på rad, og skal

ha avsatt landingsavtrykk. Avtrykkene ble fotografert av vitnene og prøver av snøen er tatt for nærmere analyse. Rapportentralen fikk melding om denne saken to uker etter hendelsen (8. april) og representanter reiste til Haukeli for å intervju vitner og ta prøver. Vi viser til fylligere reportasje på side 16 i dette nummer.

Tønsberg

26. mars observerte flere personer uavhengig av hverandre et objekt med fire skarpe lys over Tønsbergområdet. Objektet hadde også et svakere lys, og "svingte" frem og tilbake, forsvant og kom igjen. Tønsbergs Blad og NRK Østlandsendingen tok saken opp og ga saken bred dekning. UFO-Norge holder i skrivende stund (primo april) på med etterforskningen, men det er allerede på det rene at det ikke var lufttrafikk i området på det aktuelle tidspunkt, verken fly eller helikopter. Intet uvanlig er heller registrert på radarstasjonen på Måkerøy. Vi kommer tilbake til disse observasjonene i neste nummer av bladet. □

Har du forsikringen i orden?

I det kvartårlege amerikanske tidsskrift "Fair-Witness Project" (William Moore), FOCUS, fra 31. mars 1989, finner man en omtale av begrepet "Nærkontakts Forsikring".

Mike St. Lawrence fra Saltamonte Springs i Florida tilbyr for et årlig beløp av 9,95 \$ en 10 millioner dollars forsikring mot at man blir bortført av romvesener. Det er bare et lite problem: Hvordan vil man fremskaffe et gyldig bevis for sin bortførelse?? En av forsikringsbetingelsene er bl.a. en beediget underskrift fra det romvesenet som har foretatt bortførelsen. USA er tilsynelatende stadig de tallrike muligheters land, **det** kan vi i alle fall vedde på!

*CENAP Report, nr. 3.90./
UFO-NYT 2/90.*

LANDING I HAUKELIFJELL

Av Odd-Gunnar Røed og Torfrid Urdal.

Mandag 8. april fikk vi melding om at det i påsken hadde vært observert uforklarlige lys ved et vann inne på Haukelifjell. To ganger hadde UFOet vært helt nede på bakken, og siste gang hadde det etterlatt seg tydelige spor i snøen. Disse sporene hadde ett av vitnene tatt gode bilder av.

Selv om det allerede var gått 10-11 dager, syntes vi det var så interessant at det krevde utrykning fra UFO-Norge. Samme kveld samlet vi sammen diverse utstyr, kontaktet noen av vitnene, og tidlig neste morgen satt vi i bil på vei opp mot fjellet.

Ett av vitnene - en oppsynsmann i veivesenet - var så imøtekommende og hjelpsom at han tok seg fri fra arbeidet halve dagen for å kjøre oss inn til observasjonsstedet med snøscooter.

Vi fikk i tillegg snakket med grunneieren, som også hadde sett sporene, og han laget en skisse av dem.

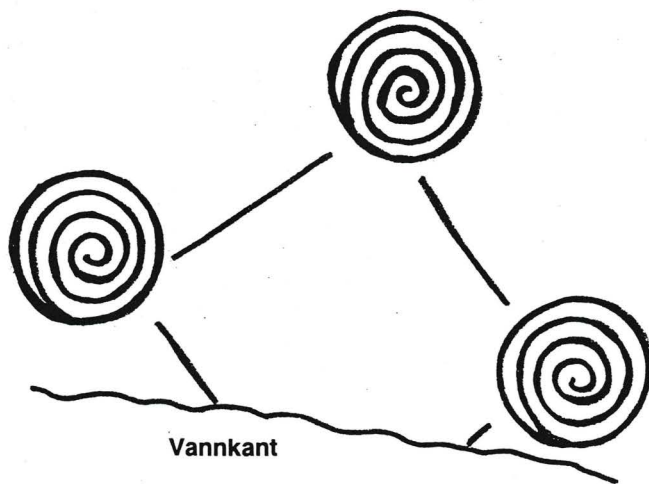
Nå hadde det vært flere snøfall siden påske, dessuten varmt vær innimellom som hadde forårsaket snøsmelting. Så til tross for iherdig le-

ting, fant vi ikke annet av sporene enn den gulbrune fargen som vitnene fortalte om. Men vi gravde ned til det antatte snølaget, hvor vi tok prøver fra antatt sentrum, "bein", samt 15 meter unna. pH-verdien ble målt der, og langt bortenfor sporet. Begge steder viste 7, altså helt normalt. En medbrakt geigerteller viste ingen radioaktivitet. Vi tok også opp en del video. Det var et nydelig landskap, og vi merket oss at stedet minnet mye om Hessdalen, med samme type fjellformasjoner. Det var også en nedlagt molybdéngruve i nærheten.

Prøvene er nå inne til analyse, og vi venter på rapportene fra vitnene. Vi har sett bilder av sporene, og de er klare og gode.

Sporene var sirkelrunde, med et spiralformet spor inn mot midten (se tegning). Diameteren var 50-60 cm. Det var tre synlige spor, muligens var det fjerde i vannet, mente vitnene. Avstanden mellom hver "fot" var tre meter. Snøen var misfarget.

Vi kommer tilbake til denne saken i "hel utgave" når vi har samlet inn alle data. ☐

ET BEVIS PÅ UFO-SLØRING? 2. del

Av Flemming Rasmussen.

I hemmeligstemplede dokumenter hevdes det at den amerikanske regjering kort tid etter den andre verdenskrig opprettet en strengt hemmelig etterretningstjeneste kalt "Majestic-12" direkte underlagt presidenten. La oss se nærmere på disse dokumentene.

Dokumentene dukker opp

USA er i nyere tid blitt kjent for de forskjellige "gate"-skandaler. I 1974 måtte daværende president Richard M. Nixon trekke seg tilbake som følge av Watergate-skandalen, og i 1988 hadde president Ronald Reagan store vanskeligheter med Irangate/Contras-skandalen. Begge gangene var det noen dyktige avisjournalister som kom med avsløringene. Men disse skandalene hører vel til i nyhetsmediaene? Jo, det gjør de, og hvorfor bringer vi dem da på bane i et UFO-tidsskrift? Svaret er enkelt. I de omtalte skandalene figurerer en del dokumenter. I den første gjaldt det noen stjålne, og i den andre noen som var makulerte, og i vårt tilfelle noen som rent tilfeldig dukket opp hos Jaime Shandera som var en ukjent person i UFO-sammenheng inntil han opptrådte på MUFON-symposiet på American University i Washington D.C. i juni 1987. Spørsmålet er: Hvorfor sendte den anonyme personen filmen med dokumentene til Jaime Shandera, og hvor kom den fra? I et forsøk på å løse i alle fall en liten del av denne gåten, har UFO-skeptikeren Philip J. Klass uten hell bedt William L. Moore om å få en fotokopi av poststemplett på den konvolutten som filmen ble sendt i.

Dokumentene

Men før vi går videre må vi se litt nærmere på hva det egentlig er for slags dokumenter de lær-

de strides om:

1) Et TOP SECRET memorandum datert den 24. september 1947 fra president Harry S. Truman til forsvarsminister James Forrestal, hvor presidenten anbefalte opprettelse av operasjon Majestic-12 (MJ-12) under ledelse av hans vitenskapelige rådgiver dr. Vannevar Bush. Operasjon MJ-12 skulle undersøke vraket av et nedstyrtet UFO og de fire døde besetningsmedlemmene man fant i vraket.

2) Et seks siders TOP SECRET EYES ONLY Majestic-12-dokument datert den 18. november 1952 der kontreadmiral Roscoe H. Hillenkoetter gir den nyvalgte president Dwight D. Eisenhower en kort orientering om Majestic-12, de nedstyrte UFO'ene og andre opplysninger om UFO-saken.

3) Et TOP SECRET memorandum datert den 14. juli 1954 fra presidentens spesielle assistent, Robert Cutlar, til general Nathan Twining, USAFs stabsjef, om et møte i MJ-12-gruppen.

De to første dokumentene var på den filmen som Jaime Shandera mottok i desember 1984. Det tredje dokumentet ble senere funnet i Nasjonalarkivet i Washington D.C. Dette kommer vi tilbake til i neste nummer av UFO.

President Harry S. Trumans brev

Dette brevet, datert den 24. september 1947, fra presidenten til forsvarsminister James Forrestal gir et inntrykk av at presidenten vil at han, dr. Bush og admiral Hillenkoetter skal opprette en strengt hemmelig organisasjon med navnet MJ-12.

Ved første øyekast ser dette dokumentet meget tilforlatelig ut, med en autentisk underskrift. Men kan man være helt sikker på at dokumentet er ekte?

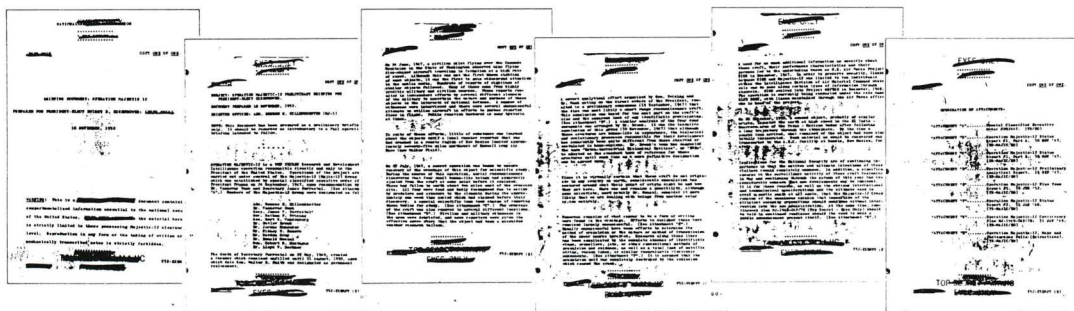
President Truman skrev i sin embedsperiode andre brev, som alle oppbevares i Truman-biblioteket i Independence, Missouri. Derfor finnes det gode muligheter for å sammenligne det aktuelle brevet med andre, og her er det et par iøynefallende forskjeller:

1) Det aktuelle brevet er skrevet i en kansellistil

som man ikke uten videre vil tiltro Truman, som var en enkel, likefrem person.

2) Han innledet alltid brevene til sine ministre med "My Dear Secretary..." og satte mottakerens fulle navn og adresse i brevets nederste, venstre hjørne. Det aktuelle brevet mangler dette, og innledes med "Dear Secretary Forrestal". Men om det er en forfalskning kan man ikke si uten videre. Underskriften skal visstnok være ekte, men den kan selvfølgelig stamme fra et annet Truman-brev hvor den opprinnelige teksten er fjernet og dette nye satt inn. Noe annet er, at dette brevet ikke finnes i Truman-bibliotekets arkiver i det hele tatt.

En gjennomgang av alle såkalte "Eksekutiv ordrer" har vist at de i perioden omkring den 24. september er nummerert fra 9.891 til 9.896, og nr. 9.891 er datert den 15. september, nr. 9.892

24. september 1947

Memorandum til forsvarsministeren.

Kjære minister Forrestal.

Idet jeg viser til vår samtale nylig om denne saken, får De hermed fullmakt til å fortsette hurtig, men forsiktig. For fremtiden skal denne saken omtales som Operasjon Majestic-12.

Det er fortsatt min mening at alle fremtidige beslutninger i forbindelse med denne saken skal tas i samarbeid med presidenten, Dem selv, dr. Bush og sjefen for den sentrale etterretningstjenesten.

Underskrevet Harry Truman.

og 9.893 er datert den 20. september og nr. 9.894 den 23., nr 9.895 den 30. og nr. 9.896 er datert den 2. oktober 1947. Disse "Eksekutiv ordrer" ble nummerert fortløpende, og det mangler ingen. Dette brevet har i MJ-12-dokumentene betegnelsen "Vedlegg A" og er "eksekutiv ordre" nr. 092447. Men som tidligere nevnt kan dette nummeret ikke være korrekt hvis brevet er en "eksekutiv ordre". Altså må det være noe annet,

og da memoranda nummereres etter dato (måned, dag og år) må det være et slikt, selv om det første og helt unødvendige "0" er uvanlig for nummereringen av memoranda.

Hillenkoetter/Eisenhower-dokumentet

Dette dokumentet, som er datert den 18. november 1952 (feilaktig opplyser Timothy Good et sted i *Above Top Secret* at det er datert den 18.

Briefing dokument: (Operation Majestic-12)

*Utarbeidet for (nyvalgt president Dwight D. Eisenhower
18. november, 1952)*

Advarsel: Dette er et (TOP SECRET - KUN TIL GJENNOMSYN) dokument, som inneholder opplysninger av stor betydning for USAs nasjonale sikkerhet. (KUN TIL GJENNOMSYN) materialet må kun vises til personer som er godkjent av (Majestic-12). Gjengivelse i enhver form, skriftlig såvel som mekanisk, er strengt forbudt.

Emne: Operation (Majestic-12), foreløpig orientering av (nyvalgt president Eisenhower)

Dokumenter utferdiget (18. november, 1952)

Orientering ved: Adm. Roscoe H. Hillenkoetter (MJ-1)

Bemerk: Dette dokumentet skal bare betraktes som en foreløpig orientering. En nærmere utdypning vil følge senere.

Operasjon (Majestic-12) er en ytterst hemmelig undersøkelses/etterretningsorganisasjon, som bare er ansvarlig direkte overfor USAs president. Prosjektets oppgaver skal utføres under kontroll av (Majestic-12 (Majic-12)) gruppen, som ble opprettet etter spesiell ordre fra president Truman den 24. september 1947 etter anbefaling fra dr. Vannevar Bush og minister James Forrestal. (Se Vedlegg "A".) Følgende ble utpekt til å delta i (Majestic-12-gruppen):

Adm. Roscoe H. Hillenkoetter

Dr. Vannevar Bush

Min. James V. Forrestal

Gen. Nathan F. Twining

Gen. Hoyt S. Vandenberg

Dr. Detlev Bronk

Dr. Jerome Hunsaker

Mr. Sidney W. Souers

Mr. Gordon Grey

Dr. Donald Menzel

Gen. Robert M. Montague

Dr. Lloyd V. Berkner

Minister Forrestals død den 22. mai 1949 ga en ledig plass, og denne sto tom til 01. august 1950, da gen. Walter B. Smith ble innsatt som fast medlem.

Den 24. juni 1947 så en sivil flyver, som fløy over Cascade-fjellene i staten Washington, ni diskosformede luftfartøyer som fløy i formasjon med en meget høy hastighet. Selv om dette ikke var den første gang at slike objekter var blitt sett, var det første gang at massemediene ble interesserte. Hundrevis av lignende observasjoner fulgte. Mange av disse kom fra svært troverdige militære og sivile kilder. Disse rapportene resulterte i at flere forskjellige militære enheter forsøkte å finne ut om disse objektenes opprinnelse og hensikter hadde betydning for den nasjonale sikkerhet. Et stort antall observatører ble intervjuet, og i flere tilfeller ble militære jagerfly uten hell satt inn mot objektene. Den offentlige reaksjonen nærmet seg det hysteriske.

(Til tross for alle bestrebelser fikk man ikke vite stort om objektenes natur før en lokal bonde kunne rapportere at det var styrtet ned et slik objekt i et avsidesliggende område i New Mexico, lokalisert til ca. 120 km nordvest for Roswell flybase (nå Walker Field).

Den 07. juli 1947 ble det opprettet en hemmelig organisasjon, som hadde som formål å foreta vitenskapelige undersøkelser av dette vraket. (Under denne undersøkelsen oppdaget man fra luften at fire små menneskelignende vesener sannsynligvis hadde blitt kastet ut før objektet eksploderte. Disse vesenene lå på bakken omkring 3 km fra vraket. Alle fire var døde og meget ille tilredte som følge av forråtnelse, vær og vind og ville dyr, da de hadde ligget der i nesten en uke. Et spesielt forskerteam flyttet disse likene så det skulle bli enklere å få dem undersøkt. (Se Vedlegg "C".) Vraket av fartøyet ble flyttet til flere forskjellige steder. (Se Vedlegg "B".) Sivile og militære vitner fra området ble avhørt, og man ga journalistene en effektiv dekkhistorie, nemlig at det dreide seg om en nedstyrtet værballong).

En hemmelig analyse utført av gen. Twining og dr. Bush etter direkte ordre fra presidenten, ga det foreslåelige resultat (den 19. september 1947) at diskosen høyst sannsynlig var et rekognoseringsfartøy som bare kunne brukes over korte avstander. Denne konklusjonen var stort sett basert på fartøyet's størrelse, og fordi man ikke fant forsyninger i det. (Vedlegg "D".) En tilsvarende undersøkelse av de fire døde besetningsmedlemmene ble foretatt av dr. Bronk. Rent forsøksvis konkluderte gruppen (den 30. november 1947) at selv om vesenene lignet mennesker, var de biologisk og utviklingsmessig forskjellige fra Homo Sapiens. Dr. Bronks forskerteam foreslo at man anvendte betegnelsen "Extra-terrestrial biological entities" eller "EBEs" (ikke-jordiske biologiske vesener) som standard for disse skapningene til man blir enige om en endelig betegnelse for dem.

september 1947, her blander han datoene), er det mest omfattende om MJ-12. Alle seks sider var tidligere stemplet TOP SECRET, EYES ONLY (Strengt hemmelig og kun til gjennomsyn) og COPY ONE OF ONE. Det er meningen at man skal få det inntrykket at dette dokumentet er en orientering fra admiral Roscoe H. Hillenkoetter (senere identifisert som MJ-1) til den nyvalgte presidenten, forhenværende general Dwight D. Eisenhower. I de opprinnelige kopiene av dokumentene var både Majestic-12, datoen, mottakerens navn og visse avsnitt overstrøket, men disse overstrykningene er senere helt uforklarlig forsvunnet. I vår oversettelse av dokumentene er de tidligere overstrekede setningene markert med parentes.

Hillenkoetter/Eisenhower-dokumentet gir inntrykk av at det omtalte prosjektet var under kontroll av en hemmelig gruppe, som ble samlet som følge av en direkte ordre fra president Harry S. Truman den 24. september 1947. Operasjonen ble gjennomført etter ordre fra dr. Vannevar Bush og forsvarsminister James Forrestal (henholdsvis identifisert som MJ-2 og MJ-3 i en liste over NSC-representanter i gruppen. Dokumentet er skrevet på en slik måte at man skulle tro at Eisenhower overhode ikke kjente noe til Roswell-saken. Men ifølge boken *The Roswell Incident* var det offiserer fra hæren som undersøkte saken og transporterte det nedstyrede UFO'et til det hemmelige bestemmelsesstedet. Og i 1947 var general Dwight D.

Da det er helt sikkert at disse fartøyene ikke kommer fra noe land her på Jorden, er det gjort mange tanker om hvor de så kommer fra og hva de vil her. Mars er stadig en mulighet, selv om visse vitenskapsmenn, og særlig dr. Menzel, mener at det er vesener fra et helt annet solsystem.

I vraket ble det funnet tallrike eksempler på noe som lignet skrifttegn, men de var umulige å tyde. (Se Vedlegg "E".) Det lyktes heller ikke å fastslå hvilke fremdriftsmidler fartøyet brukte eller hvordan kraftoverførselen fant sted. Undersøkelsene ble også vanskeliggjort av at man hverken fant vinger, propeller, jetmotorer eller andre konvensjonelle fremdriftsmidler. Man fant heller ikke ledninger, radiorør eller lignende elektroniske komponenter. (Se Vedlegg "F".) Det ble antatt at fremdriftsmekanismen ble ødelagt av den eksplosjonen som var skyld i havariet.

Da det er et stort behov for å få så mange opplysninger som mulig om disse fartøyene, deres tekniske data og deres hensikter, opprettet U.S. Air Force Project SIGN i desember 1947. Som en sikkerhetsforanstaltning ble forbindelsen mellom SIGN og Majestic-12 begrenset til to personer fra flymateriellkommandoens etterretningstjeneste. Disse to personene skulle så formidle opplysningene mellom gruppene. SIGN utviklet seg i desember 1948 til Project GRUDGE. Dette prosjektet arbeider under kodenavnet BLUE BOOK, og prosjektets forbindelsesoffiser er prosjektets sjef.

Den 06. desember 1950 styrtet et lignende objekt ned i El Indio Guerrero-området, nær grensen mellom Texas og Mexico. Det hadde fulgt en langstrakt bane og styrtet med stor hastighet. Da forskersteamet ankom var vraket nesten helt utbrent. De vrakrestene som kunne berges ble transportert til Atomenergikommisjonens område ved Sandia i New Mexico til nærmere undersøkelse.

Det er meget viktig at man fortsatt tenker på den nasjonale sikkerhet, da de besøkendes motiver og hensikter stadig er ukjente. Med den plutselige økning av disse fartøyers aktivitet; Det begynte i mai og fortsatte gjennom hele resten av året, kan man gjøre seg tanker om at de kan være av truende karakter. Derfor må man av såvel internasjonale som av teknologiske grunner for enhver pris unngå at offentligheten får kjennskap til Majestic-12-gruppen. Det må altså iverksettes de strengeste sikkerhetsforanstaltninger også overfor den nye administrasjonen. Samtidig skal plan MJ-12-1949-04p/78 (Strengt hemmelig - bare til gjennomsyn) fortsatt brukes, selv om offentligheten skal orienteres. (Vedlegg "G".)

Eisenhower stabsjef i hæren.

Den 9. juli 1947 tilbrakte Eisenhower to timer sammen med generalløytnant Lavis Norstad, som var toppoffiser i hærens flyvåpen, og senere samme dag var han sammen med generalløytnant Hoyt Vandenberg, som var sjef for hærens flyvåpen. Selv om Eisenhower allerede på det tidspunktet hadde planer om å forlate hæren, er det meget sannsynlig at han på en eller annen måte, som toppsjef i hæren, er blitt orientert. Man kan også undre seg over at det i dokumentet hverken er opplysninger om UFO-observasjonene den 19. og 20. juli 1952 nær Det Hvide Hus og Pentagon eller observasjonene den 26. og 27.

juli 1952 hvor Washington National Airport hadde UFO'er på radaren. Disse observasjonene var av temmelig stor betydning for den nasjonale sikkerhet. Derimot nevnes Kenneth Arnolds tri-vielle observasjon.

Det mest besynderlige ved dette dokumentet er nok at Eisenhower-biblioteket i Abilene, Kansas, ikke kjenner til det. Men hva kan man ellers få ut av de opplysningene som står i papirene? Når man leser dokumentet nøye, vil man oppdage visse merkværdigheter. Ved omtalen av UFO-nedstyrtningen ved Roswell, New Mexico, står det at vraket og vrakdelene ble flyttet til forskjellige steder, noe som tyder på at den som skrev

Vedlegg nummerering

- * Vedlegg "A" .. *Spesial klassifisert Eksekutiv ordre #092447. (TS/EO)*
- * Vedlegg "B" .. *Operasjon Majestic-12 Statusrapport #1, Del A. 30. november '47. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "C" .. *Operasjon Majestic-12 Status rapport #1, Del B. 30. november '47. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "D" .. *Operasjon Majestic-12 Foreløpig analyse-rapport. 19. september '47. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "E" .. *Operasjon Majestic-12 Blue Team rapport #5. 30. juni '52. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "F"... *Operasjon Majestic-12 Status rapport #2. 31. januar '48. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "G" .. *Operasjon Majestic-12 Beredskapsplan MJ-1949-04P/78: 31. januar '49. (TS-MAJIC/EO)*
- * Vedlegg "H" .. *Operasjon Majestic-12 Kart og fotografier (utvalgte). (TS/MAJIC/EO)*

dokumentet ikke har hatt kjennskap til hvordan man behandler flyvrak. Disse samles ett sted, så man kan sikre seg at ikke noe går tapt. Når alle vrakdelene er innsamlet, kan man så forsøke å samle vraket og eventuelt finne årsaken til havariet.

Ved omtalen av havariet ved El Indio Guerrero den 6. desember 1950 kan man undre seg over at det er så få opplysninger når det har vært såpass mange til å innsamle data.

Som i president Trumans brev er det også her flere ting som ikke passer med andre og samtidige dokumenter. Datoen er ikke skrevet som i andre militære brev, hvor man f.eks. ville ha skrevet "18 november 1952". I det aktuelle dokumentet har man skrevet "18 november, 1952". Det er altså et komma for mye. Alle datoene har

dette overflødige kommaet, og alle ensifrede datoer begynner med et overflødig "0" (null). Det kan nevnes at William L. Moore har brukt å sette et komma etter månedens navn i alle de brev som han har sendt til Philip J. Klass, og etter 1983 begynte han også å bruke det overflødige null.

En annen og meget viktig opplysning som også mangler, er hvem som var formann for MJ-12. Man kan bare gjette, og et godt forslag ville være kontreadmiral Roscoe H. Hillenkoetter, som i 1947 var sjef for CIA, og det er han som i 1952 gir Dwight D. Eisenhower informasjonene. For hvis det ikke var ham, hvorfor skulle det så være han som ga disse opplysningene? Men er det han som har skrevet dokumentet? Sannsynligvis ikke, for i dokumentet betegnes han som "Adm.

Roscoe Hillenkoetter", mens han som sjef for CIA alltid skrev "R. H. Hillenkoetter". Han brukte heller aldri tittelen admiral, som er en fire-stjerners rang. Han brukte bestandig sin korrekte rang, som var kontreadmiral. Men hvis dokumentet er et falsum, hvorfor bruker man Hillenkoetter i denne sammenhengen?

Roscoe H. Hillenkoetter

Kontreadmiral Roscoe H. Hillenkoetter ble etter en lysende karriere i marinen den 1. mai 1947 utnevnt til CIAs første sjef. Denne stillingen hadde han til 1950, da han fikk en kommando i Den syvende Flåte, som opererte i Stillehavet i nærheten av Formosa (dagens Taiwan). I 1951 vendte han tilbake til New York hvor han fikk en sjefstilling i det lokale flåtedistrikt. I juni 1957 gikk han av med pensjon.

Roscoe H. Hillenkoetter var både dyktig og respektert, så han kunne betros regjeringens største hemmeligheter. Dette skjedde da også hvis man skal tro MJ-12-dokumentene. Han var en autoritet i forsvars- og etterretningsspørsmål; Derfor var det da også litt av et kupp for UFO-forskningen da han i 1957 sluttet seg til National Committee on Aerial Phenomena, NICAP, som han igjen forlot i 1961.

Tre år senere gikk Hillenkoetter et skritt videre, idet han uttalte offentlig: "Ukjente objekter opererer under intelligent kontroll.... Det er tvingende nødvendig at vi finner ut av hvor UFO'ene kommer fra og hva deres formål er."

Han fortsatte med å anklage flyvåpnet for å skjule sannheten om UFO'ene ved å lukke munnen på personalet. Han sa at det var på tide å gjøre en ende på den offisielle hemmeligholdelsen og i stedet avsløre sannheten i offentlige kongresshøringer.

Hvorfor sa en flåteadmiral og CIAs første sjef noe slik? Hvorfor sluttet han seg i det hele tatt til en UFO-organisasjon, som på den tiden ble fremstilt som bestående av tullinger? Og hvorfor støttet han offisielt NICAPs mål: Frigivelse av den informasjon som man hevdet regjeringen holdt tilbake? Han kjente naturligvis til flyvåpnets gjentatte avvisninger av at de skulle ligge inne med hemmeligheter om UFO'er. Er det

med andre ord tenkelig, at når han sa at UFO'ene eksisterte, uttrykte han mer enn sin personlige mening?

Et svar på disse spørsmålene får vi sannsynligvis aldri, men når man ser tilbake, kan man godt tenke seg at han bare uttrykte sin egen personlige mening. For før han inntok stillingene som kontreadmiral og senere CIA-sjef, har han sikkert skrevet under på en taushetserklæring angående de saker han fikk kjennskap til innenfor forsvaret og etterretningstjenesten.

Skjulte den amerikanske regjeringen opplysninger om UFO'er, og Hillenkoetter visste noe om dette, turde han sannsynligvis ikke si noe om dette offentlig, da det kunne ha ført til streng fengselsstraff for ham.

Hvis MJ-12-dokumentet er et falsum, kan man også spørre om hvorfor svindlerne valgte nettopp Hillenkoetter. Kunne det være at han i en årrekke var med i NICAP, som var kjent for å være en romskipsorientert UFO-organisasjon? Ved å bruke Hillenkoetter ville svindlerne bevise at han visste at et UFO hadde havarert, og at han gjennom NICAP prøvde å avsløre dette. Men hvem er så disse svindlerne hvis disse dokumentene er et falsum? Det neste dokumentet kan kanskje gi et hint om det.

Avsluttes i neste nummer

Kilde:

UFO-NYT nr. 1 1990.

Materialet er vennligst stilt til rådighet av forfatteren og Skandinavisk UFO Organisasjon.

Oversettelse:

Per Ottesen.

**HUSK Å FORNYE
ABONNEMENTET PÅ "UFO"!**

NÆRKONTAKT AV SJELDEN GRAD....

Av Per Ottesen.

Bjarne Finstad fra Stange hadde i 1958 en helt enestående nærobservasjon av et flygende objekt. Han har senere bygd en modell av fartøyet og mener å ha funnet mange svar på hvordan et slik fartøy kan aksellerere og manøvrere slik vi hører om i så mange beretninger.

Vi begynner med begynnelsen, dvs. Finstads egen beretning om observasjonen. Dette er nedtegnet 20 år etter hendelsen, men tydeligvis basert på notater fra dengang:

Dette ble sett av meg og min sønn Børge (12 år) den 21. juli 1958 kl. 21.15 eller noen minutter senere. Himmelen var klar uten en sky, og solen skinte fra nordvest - en riktig fin sommerkveld. Vi kjører langsomt oppover Gillundsbakkene og svinger til høyre ved Skogen, hvor veien er flat et stykke, for så å svinge til venstre og oppover en bakke med liten oversikt. Farten er ca. 10 km/t, da det her kan være barn i veien. I det jeg ser oppover bakken med blikket vendt mot himmelen i bakgrunnen, dukker det fram en liten, tindrende blank stjerne i voldsom fart fra venstre på skrå mot høyre. Den farer nærmest som en strek over himmelen. Jeg ser den meget tydelig, da jeg har solen rett bak. I stedet for å gå utover Mjøsa, svinger den langsomt over til høyre (svak bue) samtidig som farten avtar betraktelig. Den har hele tiden hatt nedadgående kurs, og nå styrte den rett ned mot oss. Jeg slapp den ikke med blikket gjennom frontruta, samtidig som jeg manøvrerte bilen ut på veikanten og stoppet. Stjerna, som etter hvert hadde blitt større og større, går plutselig over i en orange flammende "kule". Men øyeblikket etter deler den seg i to, og farten er langsommere. Jeg hopper ut av bilen og ser opp, og det som først så ut som kuler er to sigarformede kropper i størrelse med en jetjager, som går ved siden av hverandre i en høyde av 50-100 meter. Jeg fikk god anledning til å

studere dem. Avstanden mellom dem er ikke over en halvpert av kroppenes lengde. De seiler rolig i skrå vinkel over oss, så jeg ser dem fra siden. De er mørke foran, men langs sidene hvirvler varme i forskjellige nyanser - de samme farver man ser i essen når kull eller koks brenner. Langs siden er flammene på en måte oppdelt i ruter. Disse er blankere i midten, men de følger med farkosten og blir ikke slått bakover av luftmotstand. Det ser ut som om varmen strømmer ut fra sidene, men likevel "følger med" fartøyet.

Ut fra siden, noe foran hvor flammene er tynnere, ser jeg en flammestråle som "sprøyter" ut en noe mørkere stråle. Denne bøyer i en svak vinkel nedover. Strålen, som er helt ren eller glatt uten småspruter, deler seg til slutt opp i en varmesprut ("kost") og drypp i forskjellige nyanser. Disse ser jeg så tydelig at hadde de stått stille kunne jeg ha telt dem. "Dryppene" skiller seg tydelig ut og ligger som en masse langs siden. Noe bak den første strålen skimter jeg enda en, men den er noe dekket av flammene. Disse strålene er også helt upåvirket av luftmotstand. Det er ikke noen varmestråle bak (som slår bakover). Når den passerer ser jeg den bakfra, og da ser jeg også at det er varme på innsiden og yttersiden av den andre kroppen. Det er ikke vinger eller haleror, og noen lyd er ikke å høre. Da solen står rett på, ser jeg alt meget tydelig.

Fartøyet "flater ut" før det passerer oss, og går nå vannrett i samme lave høyde, men plutselig øker farten voldsomt, og de to kroppene går igjen over til en glødende orange kule som straks

etter blir til en tindrende, blank stjerne som forsvinner langs Mjøsa. Den stiger langsomt oppover og svinger svakt til høyre i det den forsvinner som en liten prikk...

Jeg står lenge og studerte fluktruten, men det er ikke så mye som en røykdott å se.

Vi startet oppover bakkene, og ved Fredhjem nådde vi igjen en dame og en mann med to barn på ca. 8-10 år med sykler. Jeg stanset og spurte: "Så dere dette?" "Ja, dette var i alle fall ingen Sputnik", svarte mannen. Hvem disse menneskene var vet jeg ikke, men de var sikkert fra Stange siden de syklet.

Det er nå 20 år siden dette hendte, men nesten hver dag når jeg passerer stedet ser jeg fortsatt alt så klart og tydelig for meg, og disse ubesvarte spørsmålene har alltid stått der:

Hvordan kunne denne store kollossen uten vinger holde seg oppe?

Hva drev den framover uten jetstråle bak?

Hvordan kunne varmen eller flammene holde seg ved sidene uten å bli blåst i "strømmer"

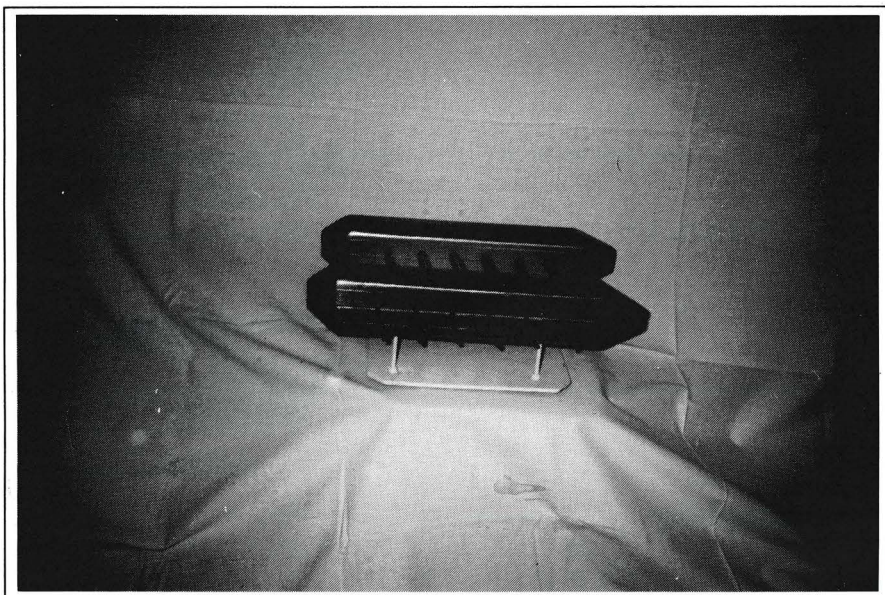
bakover?

Og hvordan kunne strålen som tilsynelatende rant så rolig rett ut fra sidene og som bøyde seg i 45 grader nedover klare dette uten å bli slått bakover?

Modell

Disse spørsmålene har tydeligvis opptatt Finstad sterkt opp gjennom årene, og som nevnt innledningsvis har han også laget en modell av farkosten og også kommet fram til en teori om hvordan fremdrift og manøvrering foregår. Vi gjengir hele brevet vi fikk fra ham, datert den 10. desember 1990:

Vedlagt sender jeg fotos tatt av min "levende" 45 cm lange modell, bygget etter de enkeltheter jeg så på fartøyet som gled meget langsomt over oss. Mekanikk har alltid vært min hobby, og jeg har hatt en stor interesse for flyteknikk. Det jeg så var så interessant at jeg fikk med alle enkeltheter. Ut fra disse har jeg etter hvert blitt klar over hvordan fartøyet var bygget opp og hvorle-

Bildet viser en modell som Bjarne Finstad har laget av det fartøyet han og hans sønn observerte 24. juli 1958. Modellen viser de 24 rakettmotorene (de tilsammen 12 dysene på baksiden vises ikke) svingt nedover. Dette gir fartøyet det nødvendige løft, samtidig som dysene er vendt noe bakover for å gi fremdrift. Motorene sto i denne stillingen da fartøyet gled sakte over observatørene. Dette bevirket at sidene på fartøyet så ut som om de hadde "skjeve ruter". Når dysene rettes helt bakover, gir de fartøyet voldsom hastighet. Da objektet ikke hadde hverken ror eller vinger foregikk styringen ved å gi mer eller mindre gasstrykk til de ytterste motorene på de to kroppene som er festet sammen.

des det tekniske virker. Det var det varmesprutende røret foran, og et rør til, noe lenger bakover som jeg skimtet gjennom varme og gass som hvirvlet til alle kanter, som ga meg løsningen. Videre bakover skimtet jeg fire skjeve ruter, og nederst strømmet det også varme ut, og sammen med de to rørene foran dannet det seg en "varmepølse" langs hele siden. Dette kunne ikke være noe annet enn seks svingbare, ildsprutende rakettmotorer. I dette tilfelle sto de i løftestilling, men svingt noe bakover (de skjeve rutene) for langsomt skyv framover. Tilsammen med de seks motorene på hver av de andre tre sidene ble det 24 rakettmotorer. Disse var fartøyet "vinger", og fungerte også som styrbart ror for manøvrering av fartøyet. Så mange motorer ga fartøyet en sikkerhet mot utkutting av en eller flere motorer.

Hvorfor stoppet fartøyet? Jo, den svingbuen det kom inn i var ikke tilstrekkelig til å hindre at fartøyet, som av en eller annen teknisk grunn ikke kunne gå utover et så stort vann som Mjøsa, holdt på å gjøre nettopp det. En bråstopp måtte til for å korrigere retningen. Alle rakettmotorer ble svingt framover i bremsestilling, med den følge at en orange flammende stor "kule" slo ut foran, og farten avtok helt. Flammen delte seg i to, og da viste det seg at det var to store sammenkoplete sigarformede kroppene som dalte raskt ned over oss. Da det hadde passert oss med langsom fart og vi så det bakfra med retning nordover langs Mjøsa, slo det plutselig ut to "varmekuler" bakover, en fra hver av kroppene og fartøyet startet opp med voldsom fart. Og nå så begge kulene ut som en stor kule. Da fartøyet startet opp dalte det noe nedover, men steg så i

høyden og svingte av til høyre. Nå var det som en blank "stjerne" som forsvant som en liten prikk på den solklare himmelen.

Jeg kan tenke meg at fartøyet ved stor fart er selvbærende (flyter) på lufta, og rakettmotorene er da stillt rett bakover for å avgi mest mulig

framdrift.

Kontakt

Vi har adresse og telefonnummer til Bjarne Finstad, og formidler gjerne kontakt med ham for de som finner dette interessant. ☐

VAMPYRER FRA DET YTRE ROM?

Dette fotoet viser et fremmed vesen som døde under en nedstyrtning i New Mexico 2. juli 1947. Denne påstand ble seriøst fremsatt i august 1990 av den tyske avisen BILD ZEITUNG, en avis som ifølge påttelige kilder får vår hjemlige tabloidpresse til å ligne uskyldige søndagskoleblader!

BILD forteller at vesenet ble funnet i et objekt med en diameter på ni meter. I romskipet var det flere vesner på mellom 60 og 120 cm. Huden var grå eller lysebrun, blodet var fargeløst, lemmene svært tynne, og de hadde bare fire fingre. De balsamerte likene, samt forskjellige typer fartøyer finnes fremdeles i dag i sikker forvaring på Wright Patterson Air Force basen i USA.

Bildet er tatt av friherre Nicholas von Poppen. Som militærfotograf tok han hundrevis av fotografier av de tilsammen 17 forskjellige typer vesener, som det amerikanske flyvåpen har "samlet inn". Von Poppen hadde naturligvis taushetsplikt, men han har allikevel røpet en del av hemmelighetene omkring sin virksomhet.

Opphavsmennene til BILDs historie? Jo, det er såmenn den tyske forfatter Johannes von Buttlar (som kom ut med ny bok for ca. 1/2 år siden) samt engelskmannen Tony Dodd fra QUEST International!

Bildet av det lille vesenet kan saktens være fabrikkert vha. av en fotomontasje, hvor man har tatt et bilde av en russisk kosmonaut og satt inn en tegning av et passelig ufonaut-lignende hode.

Dette anfekter imidlertid ikke Dodd, som i BILD er sitert for å ha sagt:

"Det amerikanske flyvåpenet har kjennskap til 23 forskjellige arter fremmede vesner. Noen er gode, og andre er onde. I den senere tid har vi opplevd fiendlig besøk av utenomjordiske, som tilsynelatende har drept dyr og mennesker av uforklarlige grunner. Spesielt omkring New York er flere mennesker blitt drept og mishandlet. Nese, ører og andre organer er skåret av. Men det har ikke vært spor etter kniver. Det ser ut som om det er brukt en form for laserstråler. Det mest overraskende er at de døde blod er suget ut av kroppen til siste blodsdråpe!"

Kilde: CENAP Report nr. 176/UFO-NYT nr. 4/90.

SEARL-EFFEKTEN OG FLYGENDE TALLERKENER

Av Ole Jonny Brønne.

Vi har vel alle en eller annen gang støtt på noen hint om at det skulle være bygget flygende tallerkener her på jorden, bl.a. av nazistene under den 2. verdenskrig, Viktor Schauberger osv.

7.-8. desember 1990 møtte ca. 200 personer John Searl på et seminar i København, arrangert av DIFØT - Dansk Institut For Økologisk Teknik. Der fortalte han om sine teorier og eksperimenter med flygende tallerkener som han selv hadde bygget.

John Searl ble født i Wantage, England i mai 1932. Fra han var fire til ti år fikk han to drømmer som gjentok seg i identisk form flere ganger. Her fikk han informasjon om hvordan han skulle bygge en flygende tallerken. Sin første tallerken bygget han da han var bare 14 år gammel, i 1946. En beskrivelse av et eksperiment foretatt av John Searl i 1952, med en skive på en meters diameter, finner vi i *Ether-Technology* av Rho Sigma: Så snart skiven begynner å rotere, ble den karakteristiske lukten av ozon og knitring registrert. Skiven økte så hastigheten betraktelig, svevde så oppover til en høyde av 50 fot, og ble omgitt av en rosa halo. Dette tydet på sterk ionisering av luften, og radioapparater i nærheten slo seg selv på. Til slutt aksellererte skiven med en fantastisk hastighet oppover, og er trolig forsvunnet i rommet et sted. Searl har etter sigende mistet flere skiver på lignende måte.

“Motoren” i Searls flygende tallerkener består av en SEG - Searl Effect Generator (Searl-effekt generator). Dvs. magnetringer, som er stasjonære, og magnetvalser, som ruller rundt ringene på yttersiden. Magnetene er selv konstruert på en spesiell måte. Man kan si at de består av flere “deler” - innerst er et elektronreservoar, et grunnstoff med den størst mulige tilbøyelighet til å avgis elektroner. Deretter kommer nylon 66

som med sine dobbeltbindinger gir en slags sluseaktig kontrollport for elektronstrømmen, som naturligvis går innenfra og ut. Som del nr. 3 har vi et akselerator-element som har liten tilbøyelighet til å innfange elektroner, og dermed sender dem straks videre. Ytterst befinner emitteren eller utladeren seg, som slynger elektronene ut i omgivelsene. Disse lag blir, i pulverform, presset sammen med et trykk på over 600 tonn. Magnetene er deretter helt speilglatte når de er ferdig.

En “printing” eller polarisering av magnetene, både ringene og valsene, blir også foretatt, med både likestrøm (DC) og vekselstrøm (AC). Dette gjøres på en slik måte at overflatelaget påtrykkes AC-strøm i diagonal retning, mens et dypereliggende lag påtrykkes DC-strøm parallelt med valseaksene når det gjelder valsene, men vinkelrett på akseretningen når det gjelder ringene. Det dypere DC-printede lag sørger for at valsen tiltrekkes til ringen, mens det AC-printede lag i overflaten sørger for både bevegelsen og opprettholdelsen av en liten avstand mellom valsen og magnetene. Fire forskjellige krefter kommer dermed til uttrykk: En sirkulær og en aksial likestrøm-virkning og to vekselstrømmer som griper inn i hverandre som tannhjul. Valsene dreier seg dermed ikke bare om seg selv, men også rundt de stasjonære ringene.

En valse som plasseres på en ring, starter med en gang å bevege seg rundt ringen, tilsynelatende uten noen krafttilførsel - men i virkeligheten er elektronstrømmen drivkraften. Ifølge Searl er hver enkelt ring og hver enkelt valse i seg selv en komplett generator i kraft av elektronstrømmen. Valsene kan ikke falle ut av mellomrommene mellom ringene, da elektronene alltid strømmer innenfra og utover, og dermed skaper

en "styreskinne" som holder valsene på plass. Når de speilglatte valsene suser rundt de stasjonære ringene, oppstår det et elektronsug innad og et elektronpress utad. Generatoren kan kun stoppes ved å utsette den for samme frekvens som ble benyttet ved "printingen".

Effekter ved SEG er bl.a. at man får en tilsynelatende uuttømmelig energikilde (det lokale elselskap saksøkte Searl i 1985 for manglende innbetaling for strøm i perioden i perioden 1955-85, et enormt beløp. Searl nektet å betale, idet han selv hadde produsert strømmen vha. SEG. Han ble da fengslet for en tid, og da han kom ut var hans apparater og materiale ødelagt ved hærverk og brann). Videre vil den negative ladning av omgivelsene ha en sterk luftrensende effekt. Luften vil føles frisk, som etter et tordenvær, behagelig sval, fordi luftens positive ladning under normale forhold holder støv o.l. svevende. En viktig ting er at generatoren avkjøles ved økende hastighet. Ved ca. 4° Kelvin (4 grader over det absolutte nullpunkt) resulterer dette, ifølge Searl, i at tyngdekraften blir omvendt eller invertert. Vi får her altså en "antigravitasjon" - nettopp det som gjør Searls flygende tallerkener mulige.

Men hvordan har Searl tenkt å styre sine flygende tallerkener? Det holder jo ikke å bare la de fare til vær. Dette problem løses ved 64 emisjonsplater, plassert rundt tallerkenen på yttersidens over- og underside (32×2). Elektronemisjonen fra de 64 nålene som sitter på emisjonsplatene danner et beskyttelseskjold ved å

"presse bort luften". Dette luftvakuum er flere meter tykt, og har samme form som skiven selv. På denne måten kommer ingenting i kontakt med skiven. (Er dette forklaringen på de manglende lyd- og smellene ved UFOenes høye hastigheter?)

Ved å tilkoble og frakoble emisjonsplatene kan man bevege skiven i den ønskede retning. For å holde en skive av denne type på bakken, må alle oversidens plater være tilkoblet, og undersidens plater frakoblet. Den lysutstråling som kan sees om natten, kommer av at det rundt skiven hele tiden er en energifortetning eller elektronoverskudd. Generatoren fungerer egentlig som en superleder, når den kommer ned i lave nok temperaturer (under 4° K) og genererer en "antigravitasjonseffekt". Det er så utrolig mye som kan sies om Searl og hans flygende tallerkener. Jeg skal isteden henvise til en del litteratur, som jeg benytter til denne artikkelen.

Kilder:

Rho Sigma: *Ether-Technology*, Cadake Industries, Clayton/GA, 1986.

John Searl: *The Law Of The Squares*, Alfa Omega, Roma/Italia, 1990.

Raymond A. Nelli: *Energy*, HEER, Springfield/VA, 1986.

DIFØT-NYT, nr. 22 - november 1990.

(Mye av stoffet har jeg hentet fra artikkelen "På sporet av Searl-effekten" av Herbert Schneider & Harry Watt.)

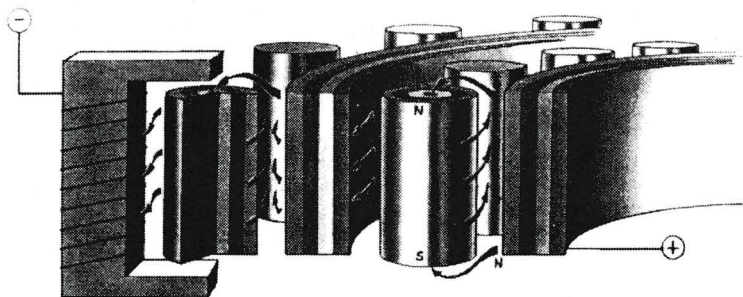

Fig. 1. Searl-effekt ved 4×4 kvadrat. Bestanddelene i ringene såvel som i valsene er ordnet i lag: 1. elektronreservoar (lager), f.eks. neodym, 2. control gate (nylon 66), 3. akselerator, f.eks. Co, (Ag, Cu), 4. emitter, f.eks. Ti, (Mg). Ved 3×3 kvadrat utelater man nylon-66 og ved 5×5 kvadrat kommer ennå et akselerator-element i tillegg.

Fig. 2. Utsnitt av en ring og en enkelt valse.

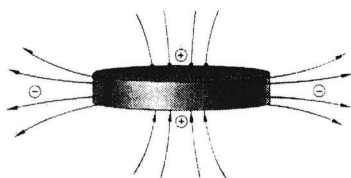

Fig. 4. Elektrostatisk potensial i radial retning, elektronstrømmen fra ringen til valse sett fra siden. Elektronavgivelsen fra valse og fra generatorene i sin helhet ligner et hjul, som sprøyter sentrifugalt, når gaten er våt av regn. Ringene beveger seg ikke, kun valse.

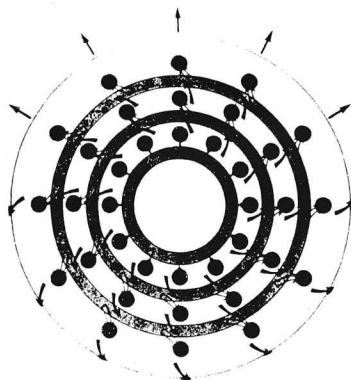

Fig. 3. Searl-effekt-generator med 3 ringe (i første drøm befant steinen i hinkespillet seg i 3. kvadrat), minimum for en effektiv generator; ytterligere ringe er overflødige. 12 valser pr. ring (12 drømmer) er minimum for et glatt omløp uten vibrasjonsrystelser.

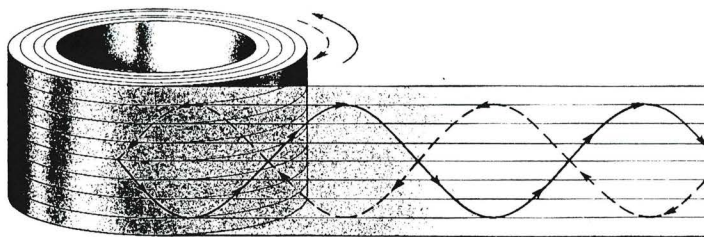

Fig. 5. Pregningen av ringen: Sirkulær, horisontal likestrøm pluss 2 motsatt rettede vekselstrømmer, 180 grader forskutt i forhold til hverandre (faseforskyvning),

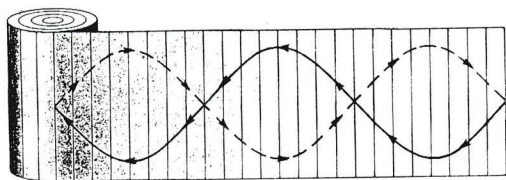

Fig. 6. Pregningen av valse: Akseparallel likestrøm pluss 2 motsatt rettede vekselstrømmer, 180 grader faseforskjøvet.

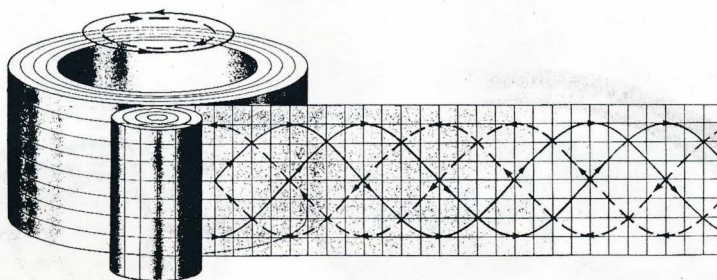

Fig. 7. Interaksjon mellom valse og ring: Båndet viser hvordan de virksomme krefter overlapper hverandre. Det er i alt 6 krefter, men av dem virker til enhver tid kun 4 sammen i hver omløpsretning: 2 likestrøms- og 2 vekselstrømskrefter. I valsene så vel som i ringene er de 2 forskjellige mulige vekselstrømmer faseforskjøvet 180 grader ($1/2$ fase) og kun aktive i den ene eller andre retning. Ved hver omløpsretning er den aktive vekselstrøm i valsen og den i ringen, som samvirker med den, faseforskjøvet 90 grader ($1/4$ fase). Ved motsatt omløpsretning tilsvarende med de to til enhver tid aktive, motsatt rettede vekselstrømmer.

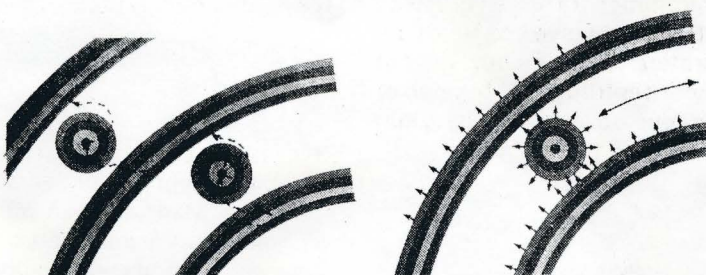

Fig. 8. I mellomrommet flyter elektronene med størst tetthet. Det oppstår en "skinneffekt" på grunn av elektronstrømmen, så valsen ikke kan smette ut av ringen hverken opp eller ned.

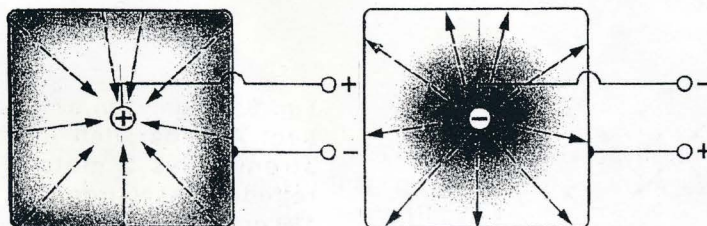

Fig. 9. Til venstre: Elektronstrøm sentripetal = temperaturstigning. Til høyre: Elektronstrøm sentrifugal = temperaturfall.

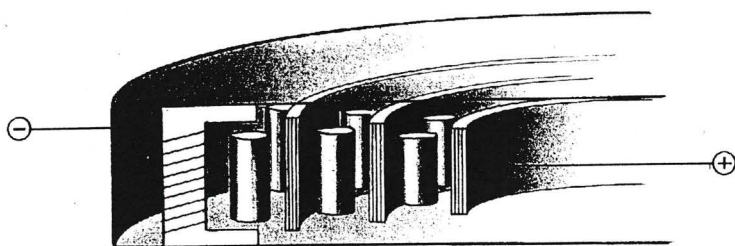

Fig. 10. Searl-generatoren kan varieres med hensyn til fordelingen av volumene. Denne anordning forbedrer den relative effektivitet. (Jo større kvadrat, jo lettere er det å holde generatoren på jorden.)

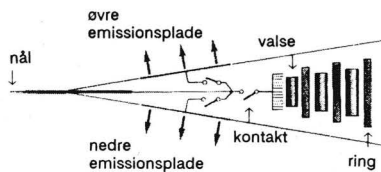
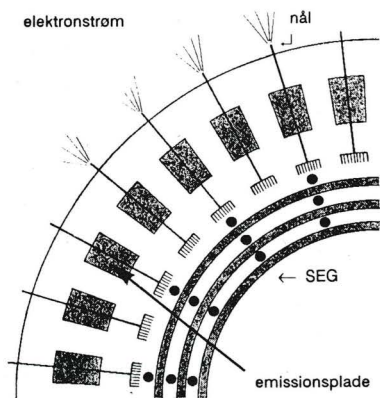

Fig. 11. Øverst: Utsnitt av en flygeskive. Nederst: Snitt igjennom et segment.

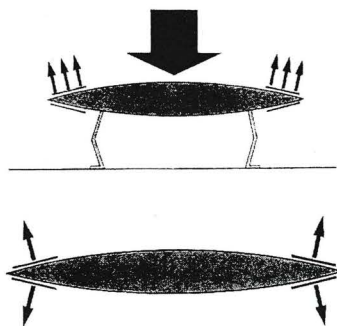

Fig. 12. Elektronstrømmen kan ved hjelp av kontakter avbrytes til oversiden eller til undersiden. Man kan også koble ut de enkelte segmenter. På den måten kan man styre hele skiven med elektronskubb etter rakettprinsippet.

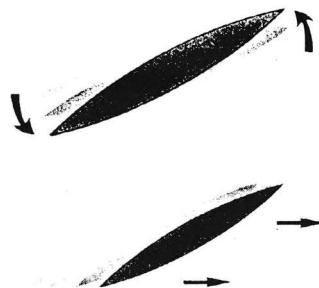

Fig. 13. Flygeskivens bevegelser ved dreining og stans (øverst) og under alminnelig flygning (nederst).

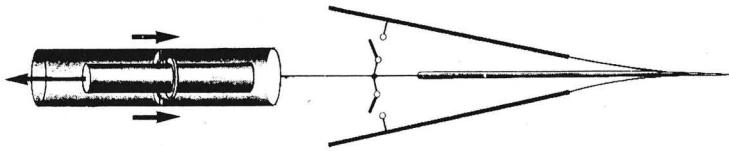
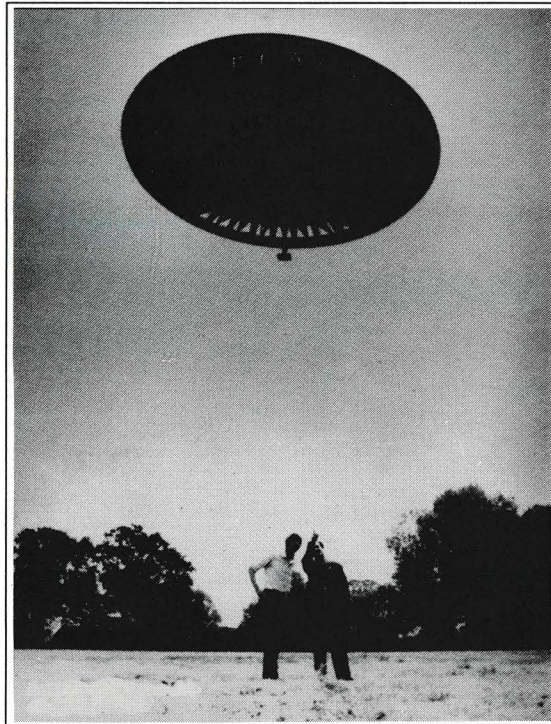

Fig. 14. Hvert segment har en hurtig virkende kontakt som vist på bildet.

John Searle (th.) i samtale med en journalist.

DANSK INSTITUT FOR ØKOLOGISK TEKNIK

er en offentlig registrert forening som har som formål "å opplyse om og å utvikle ny teknologi i overensstemmelse med naturen og dens metoder, å utnytte dens energier på best mulig måte med minst mulig inngrep i de økologiske systemer. Alt på en slik måte at menneskets vilkår forbedres.". Nærmere opplysninger om organisasjonen kan fås ved å henvende seg til følgende adresse: **Dansk Institut for Økologisk Teknik (DIFØT)**, Christoffers Allé 84, 1.th., DK-2800 Lyngby, Danmark.

KULELYN I UNGARN...?

Av Erling Strand.

Dette er en historie som ble fortalt på konferansen om kulelyn i Ungarn sist sommer. Det er Ungarn's fremste forsker på kulelyn, Dr. George Egely, som har undersøkt denne historien. - Han arbeider på forskningsinstituttet for fysikk, på universitetet i Budapest.

Det begynte egentlig med et fødselsdagsselskap. Et selskap hvor bare mor, far og broren var gjester. 8-årsdagen ble feiret som seg hør og bør med en kake med 8 lys. Dette skjedde et sted på landsbygda i Ungarn.

Noen bilder ble tatt når fødselsdagskaken blir fortært. Når bildene kommer tilbake fra fremkalling, ser man et rart lys på et av bildene. Lyset ble ikke sett når bildet ble tatt.

Dette lyset ser ut som en skive som står på skrå.

Det var bare på det ene bildet som lyset var. På de andre to, som vi også har en kopi av, ser vi ingenting. Fotografen har vært plassert på nesten samme sted, når han har tatt bildene.

Bildet har blitt analysert av eksperter. Det er et lys som er ute. Ekspertene har sett gjensinn av lyset på garasjeveggen. En liten del av den kan ses ute til høyre. Den ses som en liten sort stripe mellom lyset og vinduskarmen. Det er også noen andre detaljer i bildet som viser at det er ute. Bl.a. så er det et tynt klatrestativ for planter som står ut fra garasjeveggen. Lyset er bak denne. Dette stativet er så tynt og lite at det ikke kommer fram på kopien i bladet.

Hva er dette for et slags lys? - Lyset har vært der meget kort tid, da ingen så det. Kan det ha vært et kulelyn? - Det var ikke lyn og torden i nærheten.

Nå er ikke forskerne helt enige om hva kulelyn egentlig er, så oppfatningen blant kulelynsforskerne er forskjellig.

Jeg synes det faller inn under vår definisjon av UFO: Et ukjent flygende objekt, eller mer riktig; et ukjent atmosfærisk fenomen, som fortsatt er ukjent etter grundige analyser.

Det er flere historier som faller inn under vår definisjon av UFO. Det kommer vi tilbake til senere. □

DEN OPPFINNSOMME ADAMSKI

Det finnes fremdeles personer som tror at amerikaneren George Adamski berettet om sannferdige kontakter med folk fra andre planeter. Derfor kan det være av interesse å se hva en av Adamski's omtalte personer har å si. Adamski skrev i "Flygende tallerkener er landet" : "I slutten av 1949 kom fire menn inn på kaféen ved Palomar Gardens.. En av disse var Mr. J.P. Maxfield, og en annen var hans kamerat Mr. G.L. Bloom, begge ansatt ved Loma Navy Electronics Laboratory i nærheten av San Diego... De spurte meg om jeg ville samarbeide med dem og

forsøke å ta fotos av fremmede farkoster som fløy gjennom rommet... De sa at de skulle opp til toppen og be om samme medvirkning av sjefen ved det store Observatoriet. Da militæret ba om min medvirkning i forsøket på å fotografere fremmede farkoster fra rommet, ved hjelp av mitt sekstoms teleskop, gjorde jeg det mer enn gjerne... Ikke så lenge etter dette møtet lykkes jeg å ta, hva jeg anså være to gode fotos av en gjenstand som fløy over himmelen... Noen dager senere kom Mr. Bloom inn på kaféen... Jeg gav ham de to bildene som jeg hadde tatt og ba ham levere dem til Mr. Maxfield for nærmere studium og arkivering. Det sa han at han skulle gjøre." Eric Herr forteller dette i det amerikanske tidskriftet MUFON UFO Journal, april 1990. I juli 1988 fikk han kontakt med Gene Luther Bloom, bosatt i San Diego. Denne fortalte at han og hans kollega Joseph Maxfield som nå er død, bare hadde stoppet på kaféen der Adamski arbeidet, for å spise lunch, innen de fortsatte til Hale-observatoriet for å diskutere noen saker som ikke hadde med UFO å gjøre. De hadde ikke kommet dit for å be Adamski samarbeide. Innen de traff ham, kjente de ikke til hans interesse for UFO. De gav ham ingen instruksjoner om å ta fotos av UFOer, og de tok ikke imot noen bilder fra ham. Bloom sa at alt Adamski skrev om dem bare var fantasi - *pure fiction*. □

Kilde:

Sökaren nr.6/90.

Oversettelse:

FINK

HAR DU OBSERVERT UFO ?

Ta kontakt med Rapportsentralen så raskt som mulig - helst pr. telefon. Ring tlf. nr.:

033 86 500

080 81 800 (mobiltelefon)

096 53 779 (personsøker)

Gi en kort, men likevel utfyllende beskrivelse av hendelsen. Rapportskjema vil bli tilsendt for nærmere opplysninger og registrering.

BREV FRA LESERNE

Herr redaktør,

Undertegnede har siden 1982 vært fast abonnent på tidsskriftet UFO. Jeg er meget interessert og setter stor pris på tidsskriftet.

Jeg fikk lyst til å informere Dem om et TV-program som gikk på satelitt-kanalen "Discovery" den 29. desember ifjor. (I tilfelle ingen i redaksjonen oppdaget dette.)

Jeg har ikke parabolutstyr selv, men får stadig låne videoopptak av en venn som har slikt utstyr. Programmet jeg viser til var ganske unikt når en tenker på hva som hittil har kommet fram på TV-skjermen av UFO-reportasjer.

"Project Blue Book" var et sentralt tema i begynnelsen. Personer som ble intervjuet: Oberst William Coleman, oberst Bob Friend, Dr. Richard Haines, kaptein Neil Daniels (bombeflyger på 50-tallet). Andre intervjuobjekter: Budd Hopkins og Bob Barry.

UFO-reportasjer ikke bare fra USA, men også fra Sovjet, Finland, Iran...

Et par UFO-forskere fra Sovjet ble også intervjuet og det ble fokusert en del på den nye åpenheten i Sovjet og hva det kan bety for UFO-forskningen.

MJ-12 saken ble tatt frem og sist men ikke minst "the Roswell Incident" i New Mexico. Intervjuobjektet her var Jesse Manel (dersom jeg ikke har notert feil navn var dette sønn av bonden som på slutten som på slutten av 40-tallet fant det nedstyrtede UFOet på sin eiendom.

En forvrengt stemme beskrev bl.a. snitt-tegninger av de indre organer til vesener som ble påstått oppbevart på et strengt hemmelig sted.

Noen skeptikere fikk (som vanlig) det siste ord i programmet, men de virket ikke så nedlatende skeptiske som slike vanligvis er.

Med vennlig hilsen
Hugo Østmoen

Medlemmer av redaksjonen var oppmerksomme på programmet og tok hele sendingen opp på video. Vi er enig i innsenderens oppfatning av programmet og mener at flere av denne type bør sendes - også i NRK.

Når det gjelder personen benevnt Jesse Manel, går vi ut fra at det menes Jesse Marcel - major i US Air Force som faktisk var med å samle sammen vrakrestene i 1947. Hans sønn ble ganske riktig intervjuet i programmet. □

UFO MED STØV PÅ - FRA 1895!

Følgende tekst er hentet fra avisen "Fjeld-Ljom" fra 8. juli 1895:

"DRAKSTEN"

Nat til torsdag den 27de juni saa nogle fiskere ved Hesjøen et lysende legeme falde ned imellom det sted, hvor de befandt sig, og den modsatte fjeldskraaning. Det lysende legeme, der saa ud som en sopelime, faldt lodret og saaes ifra den tid, det kom ind i synslinjen mod øverste rand af den paa modsatte side af sjøen værende fjeldskraaning, og med denne som baggrund, indtil det faldt ned eller forsvandt omtrent midtlies, det vil sige i synsvinkelen af horisonten og vandflaten. Uagtet af luften var klar og blikstille, kunde ingen lyd mærkes. Afstanden kunde være saa omtrent 1 kilometer. Som iagtager av dette syn maatte jeg uvilkaarlig kalde tilbage i erindring, hva jeg i min barndom havde hørt gamle folk fortælle om "draksten".

- Ole Jonny Brønne

DER HVOR KORNÅKRENE BØYER SEG FOR ... UFO'ER?

Av Mats Larson.

I anledning av at det blir oppdaget stadig flere såkalte kornsirkler - særlig i England - har vi sakset følgende artikkel fra den svenske avisen Expressen i fjor sommer. Denne artikkelen var bare en av mange som behandlet dette mystiske fenomenet, - noe som begynner å bli vanlig hvert år like før kornhøsten.

Alton priors

Lysskye ting foregår på de engelske kornåkrene. Gigantiske sirkler og symboler skapes på engene. Kornet legges ned med prøyssisk presisjon. Er det atmosfæriske fenomener, dyktige spøkefugler som er ute, eller romvesener som vil si oss noe? I går besøkte jeg åkeren avbildet i tidsskriftet, og jeg må erkjenne at jeg er like forbauset som alle andre.

Formasjonene som ble dannet i åkrene i Wiltshire i forrige uke har fått den mest garvete skeptiker til å rynke pannen. Tidligere var sirklene mest en historie for sensasjonspressen, men igår traff jeg en kollega der ute fra the Guardian, en av Storbritannias mest ansette aviser. BBC har vært her ute, amerikanske NBC likeså.

Fenomenet er langt fra nytt. De første rapportene om sirkler i åkrene sies å være fra 1600-tallet. I senere år har sirklene dukket opp igjen hyppigere, og interessen for dem har tiltatt.

-Dette er et atmosfærisk fenomen, sier Terence Meaden ved Senteret for storm- og tornadoforskning. I ti år har han studert sirklene, mer eller mindre på heltid.

-Det dannes en slags virvelvind, en ball av luft som forårsaker sirklene når den berører bakken. Sannsynligvis er også elektriske fenomener innblandet.

Brummende lyd

Meaden påstår han har fire vitner som har iaktatt sirkler bli dannet. Disse hørte en brummen-

de lyd i luften og sekunder senere lå stråene overende. Natterstid er det sett et rundt, gult skinn omtrent som fra et kulelyn.

Kritikere til Meadens teori hevder at virvelvinder ikke kan danne så symmetriske og perfekte sirkler - og i senere tid er det dukket opp stadig mer kompliserte figurer. Noen tror de mystiske sirklene ganske enkelt er utført av spøkefulle tobente jordboere. Kanskje det. Det fins imidlertid en del som taler imot dette; Det er alt for mange sirkler som dannes, flere enn 300 bare i sommer. Ingen skøyere er noen gang tatt på fersk gjerning, og forøvrig er sirklene så store og geometrisk perfekt avsatt.

Se igjen på bildene. Formasjonen ved Alton Priors er den mest avanserte, men det fins andre med lignende figurer.

-Den ble laget natt til fredag i forrige uke, forteller Roy Wilding. Han holder vakt ved hveteåkeren og begynte igår å ta ett pund i entre. Sirklene har ødelagt en del av skurden, og alle nysgjerrige trækker det opp ennå mer. Det har vært over hundre personer her bare i dag.

-Selv forsvaret viser interesse, sier han idet et Hercules-fly dunderer over oss i lav høyde.

I går innledet et TV-team en 24-timers overvåkning av noen åkre i Wiltshire i et forsøk på å løse gåten.

Gamle språk -

Midt i en sirkel med 15 meters diameter ved Alton Priors sitter Jenny Eyre fra California.

Hun er overbevist om at noen der oppe vil si oss noe. Stråene ligger ned medsols i en imponerende fin ordning. Sirkelen omgis av en ennå større sirkel. I denne ligger hvetestråene motsols.

-Jeg har studert gamle indianerspråk. Disse symbolene likner dem. Hun er langt fra alene om å påpeke likheten med gamle striftspråk. Andre ser likheter med sumerernes tegn, atter andre ser likhet med meteorologiske symboler. Og selvsagt har det etter alle skriviene strømmet inn rapporter om UFO'er. Colin Andrews, som har skrevet bok om sirkelene, er en hengiven supporter av "Meddelelser fra Stjernene"-teorien.

-Sirkelene synes å være bildeskrift skapt av intelligente vesener, sier han. Et slags forsøk på å kommunisere med oss.

Tim Carson, bonden som eier åkeren, sier litt bittert: -Hvis dette er E.T. som ringer hjem, håper jeg han bruker en annen åker neste gang...

Sirkler i Sverige

Det er ikke bare i England det har dannet seg

sirkler i åkrene. De synes riktignok å være vanligere her, men det fins for eksempel rapporter også fra Sverige.

Arne Bergström, tidligere forsker på FOA, har sett litt på mysteriet. Han tror som Terence Meaden at det er et atmosfærisk fenomen. De mye mer innviklede formene har han ikke sett ennå. Når jeg forteller om dem, sier han: -Skulle det vise seg framover at figurene blir mer og mer kompliserte er det enten noen som prøver å lure oss eller noen som vil fortelle oss noe.

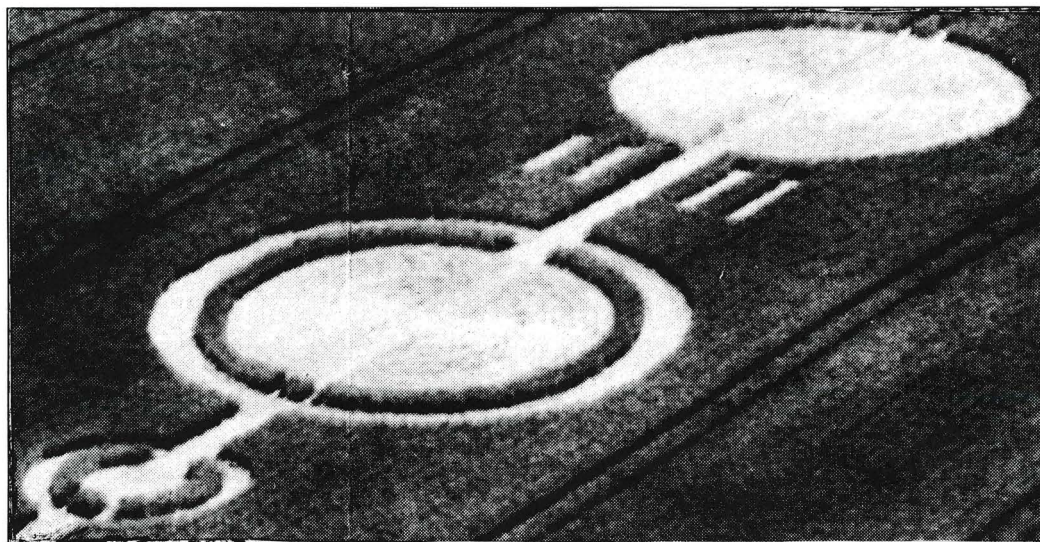
Men tiden er i ferd med å renne ut for såvel forskere som eventuelle marsmennsker. I neste uke begynner bøndene innhøstingen, så gåtens løsning får nok vente. For ett synes sikkert: Sirkelene kommer igjen neste sommer også! □

Kilde:

Expressen 21. juli 1990.

Oversettelse:

J. W. Danielsson

Kraftige virvelvinder, romvesener som forsøker å kommunisere med oss, helikoptere, pinnsvin som freser rundt i sirkler, eller ganske enkelt practical jokes av energiske skøyere som har tråkket opp figurene? Teoriene om hva som ligger bak de mystiske sirkelene i Wiltshire i England er mange. De avanserte formasjonene på bildet, tatt ved Alton Priors sydøst for London, dukket plutselig opp i forrige uke. Foto: South West Pictures.

UFO-SPOR I VANYLVEN ?

I forrige nummer bragte vi en artikkel som tok for seg de merkelige sporene som ble oppdaget på Sunnmøre sist sommer. Vi lovet da å komme tilbake til saken, spesielt hvis nye opplysninger hadde fremkommet i mellomtiden. Jeg har nylig snakket med Johannes Anonby, vår representant på stedet, som bl.a. laget en større feltundersøkelse. I telefonsamtale med ham den 18. april kunne han dessverre ikke komme med noen ny informasjon i tillegg til den som ble presentert i den første artikkelen. På bakgrunn av dette mener vi at det ikke lenger er grunnlag for videre etterforskning, og må derfor anse saken som oppklart - en gang for alle. Vi går med andre ord ut fra at det var snøskred som var årsaken til sporene i terrenget ved Vanylven - ikke noe mer eksotisk denne gangen. Skulle det mot formodning likevel dukke opp nye opplysninger i fremtiden vil vi selvsagt komme tilbake til saken hvis så skulle skje.

- Mentz Kaarbø

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis hvor i teksten man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om retting/for-korting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Diskettformatet bør være 5 1/4 tommer, 360 eller 1,2 Mb DOS-disketter. Teksten må være skrevet i Word-Perfect, versjon 4.2 eller senere. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for "UFO". Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 24

3133 Duken

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver i UFO-arbeidet som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGES støttefond.

Benytt vårt postgironummer 08 09 3 07 08 10, merk talongen STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

HVIS DU SER ET UFO -

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til en del viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøyaktig), evt. ved krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFOets høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFOet - Størrelse, form og farge, samt eventuelle detaljer. (Eks.: En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen).
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold, samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R) - Gjør andre oppmerksomme på UFOet og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller i nærheten, så glem ikke å bruke det - ta flere bilder og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved får man flere vitner og muligheten for å plote objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapport observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRE - Får du høre om andre personer UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.